ATLAS

CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

Daniela Valchářová

OBSAH

Církev adventistů sedmého dne 2–3

CÍRKEV VE SVĚTĚ

Historie vzniku církve v USA 6–7
Šíření církve do světa 8–9
Život Ellen G. Whiteové 10–11
Instituce církve - zdravotnická zařízení 12–13
Organizační struktura celosvětové církve 14–15

CÍRKEV V EVROPĚ

Evropa a adventisté 18–19
Evropa – organizační struktura 20–21

CÍRKEV V ČESKU

Česko a adventisté 24–25
Historie církve v Česku 26–27
Aktivity a organizace v Česku 28–29
Česká ADRA 30–31
Česko-Slovenská unie 32–33
Porovnání církevních údajů a Sčítání lidu, domů a bytů 34–37

Zdroje 38

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

Církev adventistů sedmého dne (CASD) je protestantskou denominací, jež byla formálně ustanovena v roce 1863 ve Spojených státech, odkud byl adventismus šířen misionáři do celého světa.

Počátky církve se pojí s očekáváním druhého příchodu Ježíše Krista, který byl Williamem Millerem (1782–1849) mylně stanoven na 22. října roku 1844. Tato událost podnítila křesťany z milleritského hnutí k hlubšímu studiu Bible. Z jedné skupiny tohoto hnutí se zrodila Církev adventistů sedmého dne. Významnou osobností u zrodu a formování CASD byla Ellen Gould Harmonová (provdaná Whiteová, 1827–1915).

K výrazným rysům společenství patří očekávání brzkého druhého příchodu Ježíše Krista na naši zem, chápání soboty jako správného dne odpočinku a vztah ke zdravému životnímu stylu. V roce 2018 čítalo toto společenství více než 21 000 000 členů v 87 650 sborech a tato čísla stále rostou.

V současné době se dá církev skutečně označit za celosvětovou rodinu křesťanů nacházející se téměř ve všech státech světa, konkrétně ve 213 z 235, které uznává OSN. V adventistických publikacích i v misijní práci je používáno 1 001 jazyků.

Mapa znázorňuje členskou základnu církve ve světě. Území států je nafouknuto nebo smrsknuto podle počtu členů. Popsány jsou pouze státy s více než 10 000 členy.

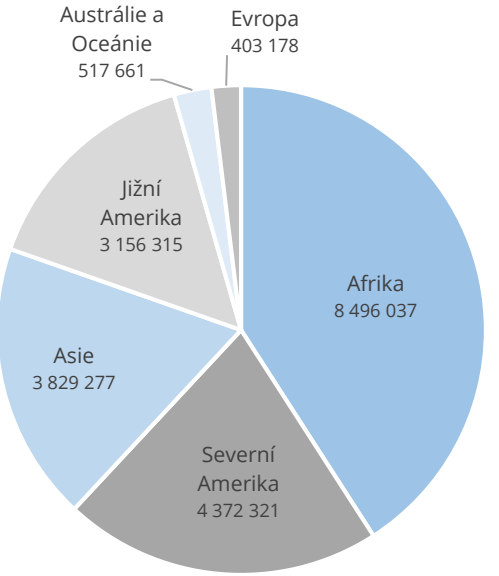

Počet adventistů na kontinentech v roce 2017

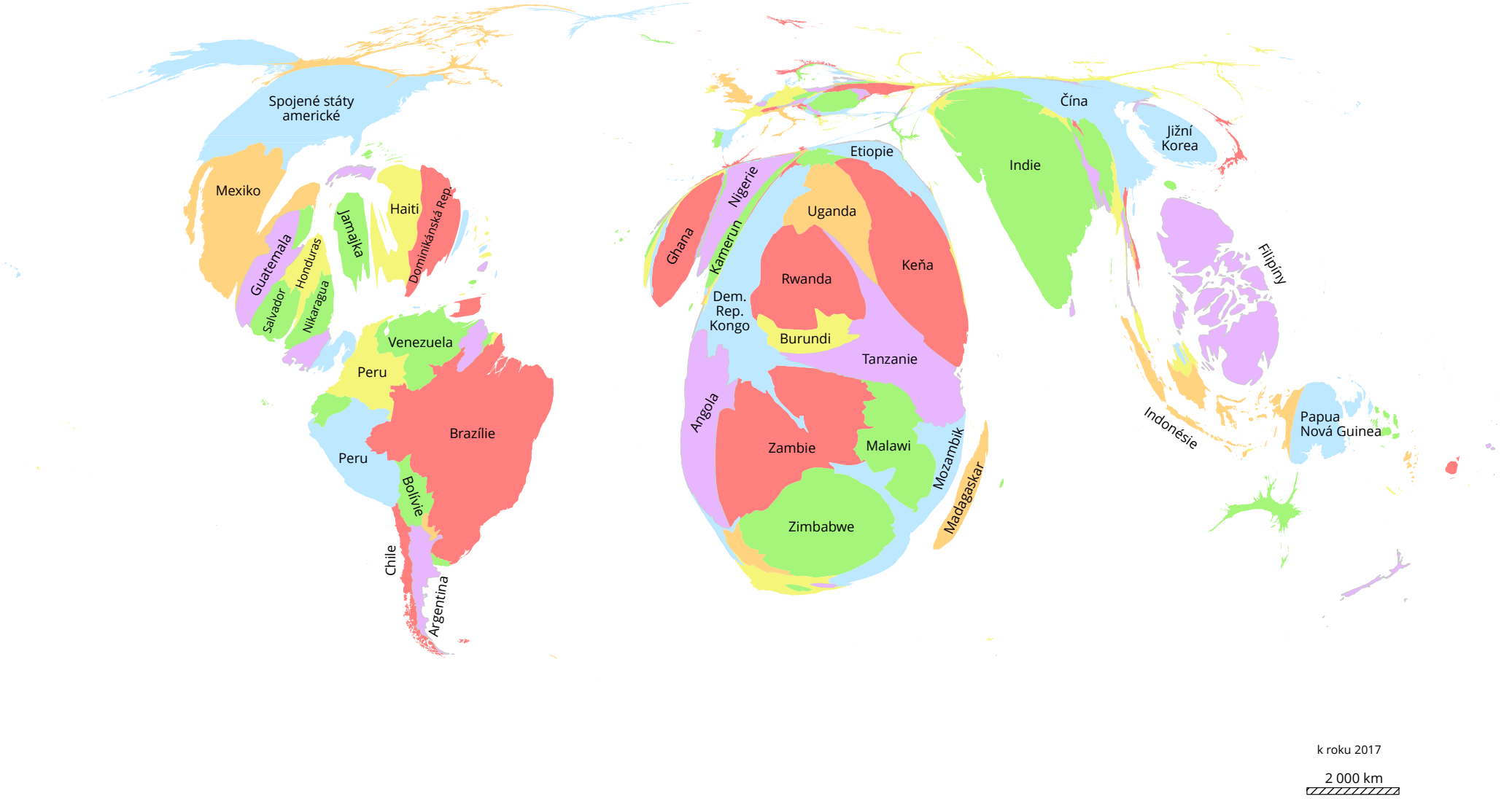
Spojené státy americké
Mexiko
Guatemala
Salvador
Honduras
Nikaragua
Jamajka
Haiti
Dominikánská Rep.
Venezuela
Peru
Brazílie
Peru
Bolivie
Chile
Argentina
Etiopie
Nigerie
Ghana
Kamerun
Uganda
Keňa
Rwanda
Dem. Rep. Kongo
Burundi
Tanzanie
Angola
Zambie
Malawi
Mozambik
Zimbabwe
Madagaskar
Čína
Indie
Jižní Korea
Filipíny
Indonésie
Papua Nová Guinea
k roku 2017
2 000 km

CÍRKEV VE SVĚTĚ

21 414 779 členů
88 718 sborů

HISTORIE VZNIKU CÍRKVE V USA

Počátky církve se pojí s tzv. velkým zklamáním v říjnu roku 1844. Právě do tohoto období situoval farmář William Miller (1782–1849, z baptistického sboru v Low Hampton) čas druhého příchodu Ježíše Krista na naši zem, který vypočítal díky důkladnému studiu Bible. Mnoho lidí z různých církví i mimo ně se přidalo k milleritskému hnutí a s nadějí očekávalo Kristův příchod.

Byla zahájena mediální kampaň, za níž stál především Joshua V. Himes (1805–1895). Ten začal vydávat časopisy Sign of Times (Znamení doby) a později také Midnight Cry (Půlnoční volání), které měly světu představit adventní poselství. Proběhla první generální konference křesťanů, kteří očekávali brzký Kristův příchod, a to v Bostonu v roce 1840. Dále byla pořádána stanová shromáždění, jichž se během dvou let zúčastnilo více než půl milionu lidí.

Lidé byli tak přesvědčeni o pravdivosti těchto předpovědí, že opouštěli svá zaměstnání, zavírali obchody a nesklízeli úrodu. Stanovená doba však uplynula a Kristus nepřišel. Milleritské hnutí se zmítalo ve zmatku, v pochybnostech a zármutku. V důsledku tzv. velkého zklamání někteří millerité odstoupili od křesťanské víry a jiní se vrátili do svých původních denominací. Část věřících však hledala vysvětlení v biblických proroctvích a z této skupiny později vznikla Církev adventistů sedmého dne.

Významnou osobností při formování hnutí a specifické věrouky adventistů sedmého dne byla Ellen Gould Harmonová (provdaná Whiteová, 1827–1915). Měla prorocký dar a často svými viděními potvrzovala správnost výkladu Bible církevním společenstvím. Její dar však nebyl nadřazen Písmu. Dalšími postavami byli Joseph Bates (1792–1872), který prosazoval sobotu jako správný den odpočinku, a také James White (1821–1881), Ellenin manžel, jenž působil mezi adventisty jako vydavatel a organizátor.

Za první adventistický sbor by se dal považovat sbor založený v roce 1844 ve Washingtonu ve státě New Hampshire: počátky církve se tedy pojí s oblastí Nové Anglie. Dále se poselství šířilo směrem na západ do států Michigan, Illinois, Indiana, Wisconsin, Iowa a další.

Manželé Whiteovi založili roku 1861 nakladatelství, které bylo později přemístěno do michiganského Battle Creeku, jenž se stal centrem společenství. Zde byla také v roce 1863 ustanovena generální konference jako řídící orgán sborů a vznikla tak denominace adventistů sedmého dne čítající 125 sborů s asi 3 500 členy. V roce 1874 zde byla založena Battle Creek College (dnešní Andrewsova univerzita).

Po občanské válce začalo poselství pronikat na jih Spojených států a v roce 1868 také do vzdálené Kalifornie. Odtud se rozšiřovalo dále na západní pobřeží a také na ostrovy v Tichém oceánu. Pro práci na ostrovech byla povolána loď Pitcairn a později též loď Herald pro oblast Karibského moře. V Loma Lindě bylo založeno sanatorium, následně zde vznikla významná univerzita zdravotních věd.

Stanová shromáždění milleritů

První sbor CASD, Washington, New Hampshire

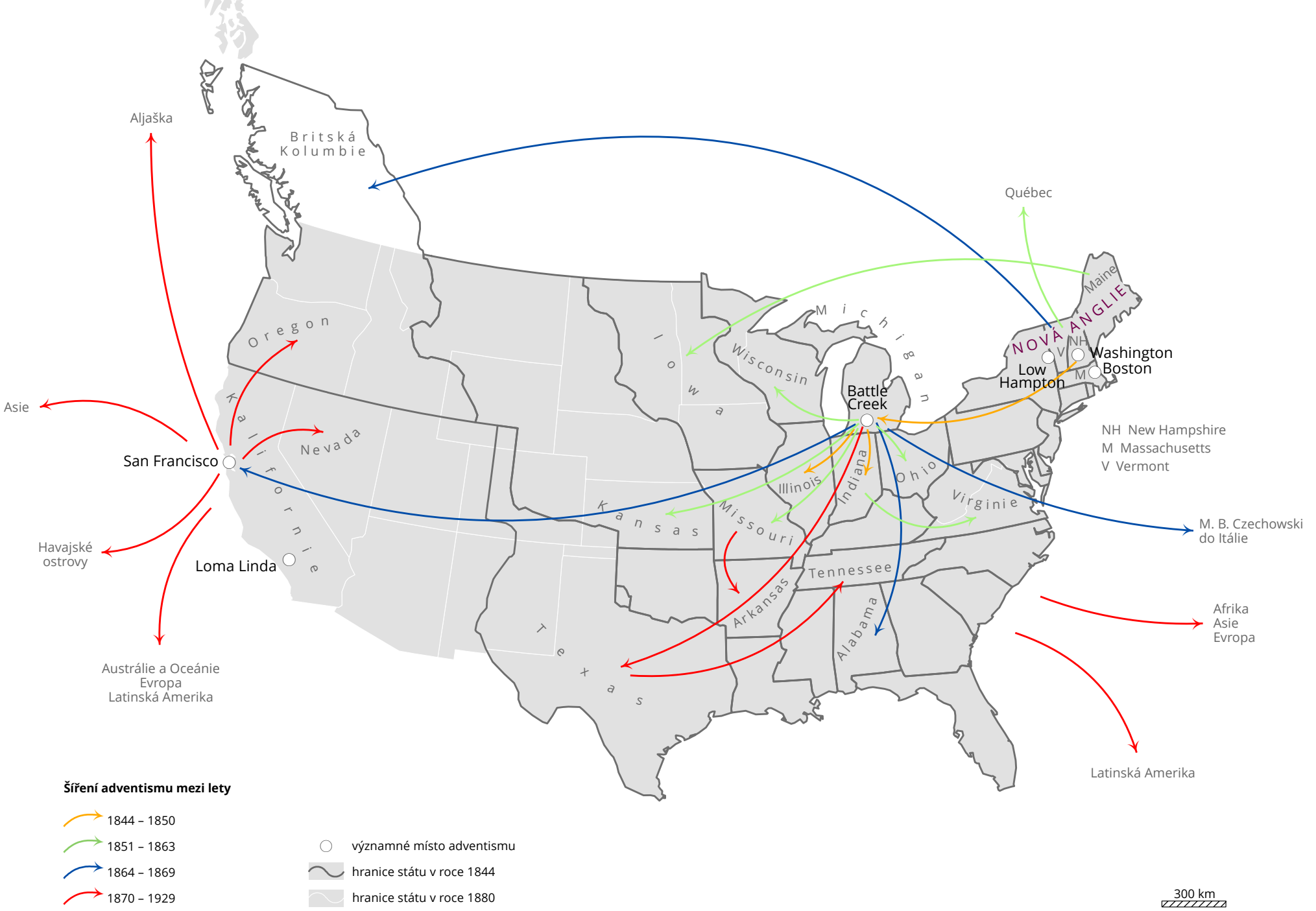
Aljaška
Britská Kolumbie
Québec
Maine
NOVÁ ANGLIE
NH
V
M
Washington
Boston
Low Hampton
Michigan
Wisconsin
Iowa
Oregon
Battle Creek
Asie
San Francisco
Nevada
Kalifornie
Illinois
Indiana
Ohio
Virginie
Kansas
Missouri
Tennessee
Arkansas
Alabama
Texas
Loma Linda
Havajské ostrovy
Austrálie a Oceánie
Evropa
Latinská Amerika
M. B. Czechowski do Itálie
Afrika
Asie
Evropa
Latinská Amerika
NH New Hampshire
M Massachusetts
V Vermont
Šíření adventismu mezi lety
1844 – 1850
1851 – 1863
1864 – 1869
1870 – 1929
významné místo adventismu
hranice státu v roce 1844
hranice státu v roce 1880
300 km

ŠÍŘENÍ CÍRKVE DO SVĚTA

Dříve než byla oficiálně založena Církev adventistů sedmého dne roku 1863, adventistické poselství se šířilo po státech v Severní Americe. V roce 1868 bylo na konferenci v Battle Creeku rozhodnuto o vyslání pracovníků do Kalifornie. První stanová shromáždění byla pořádána ve městě Petaluma a dále v Oaklandu v Kalifornii.

Z Kalifornie byla vypravena loď do Tichomoří a v roce 1885 přijíždějí první misionáři do Austrálie. Do roka byl založen sbor v Melbourne. V roce 1891 navštěvuje Austrálii E. G. Whiteová a je povzbuzením pro místní společenství. Další misijní cesta z Kalifornie vedla na Pitcairnovy ostrovy, kde byli pracovníci církve přijati velmi pozitivně. Pro účely misie v Tichomoří byla vyslána loď Pitcairn, která se na cestách na Fidži, Samou, Tongu a další místa často zastavovala na ostrově Tahiti. Misionáři se učili místní jazyky a pomáhali stavět školy, a tak se s obyvateli spřátelili.

Setkání s místními obyvateli neměla vždy pozitivní výsledky. Misionáři se často ocitali v nebezpečí, především na ostrovech, kde sídlily kmeny praktikující kanibalismus. Cookovy ostrovy nebo Nové Hebridy (dnešní Vanuatu) jsou místa, za jejichž evangelizaci někteří misionáři zaplatili životem.

Misijní loď Pitcairn

Dříve než byl první misionář vyslán do Evropy, působil zde již od roku 1864 Michal Belina Czechowski. První oblastí, kam se adventistické poselství dostalo, byla Itálie. Odtud Czechowski odešel do Švýcarska, kam také roku 1874 přichází první misionář John Nevins Andrews. Na konci 19. století bylo Švýcarsko centrem adventismu v Evropě a dnes zde sídlí ústředí Interevropské divize.

Do Evropy byli často posíláni lidé, kteří do USA z Evropy imigrovali a chtěli poselství šířit ve své rodné zemi.

S adventistickým učením se jako první stát v Latinské Americe seznámila v roce 1886 Argentina. Pro oblast Karibského moře byla v 80. letech 19. století vyslána loď Herald, jež přinesla poselství do států Honduras, Salvador a další.

Misionáři z USA byli první, kdo do Afriky přinesl myšlenky adventismu, a to v roce 1887. Evropané však nezůstali dlouho nečinní a vysílali své pracovníky na území kolonií. V 90. letech 19. století byla oslovena Jižní Rhodesie (dnešní Zimbabwe) a následně i Severní Rhodesie (Zambie), Ňasko (Malawi), oblast Velkých afrických jezer (Tanzanie, Rwanda a Burundi), Kaffirland (Jižní Afrika) a Basutoland (Lesotho). O něco později byli misionáři vysláni do oblasti Transvaal a Zululand (Jižní Afrika).

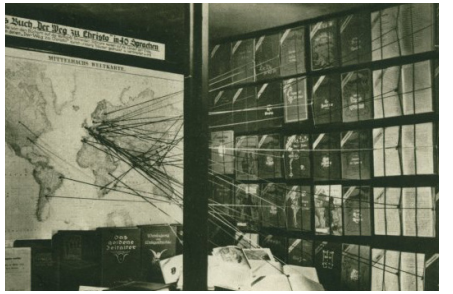

Cesta ke Kristu ve 46 jazycích, Německo, 1928

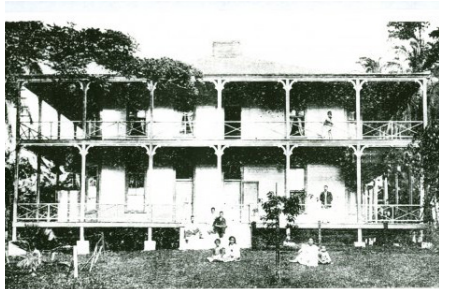

Církevní sanatorium, Apia, Fidži

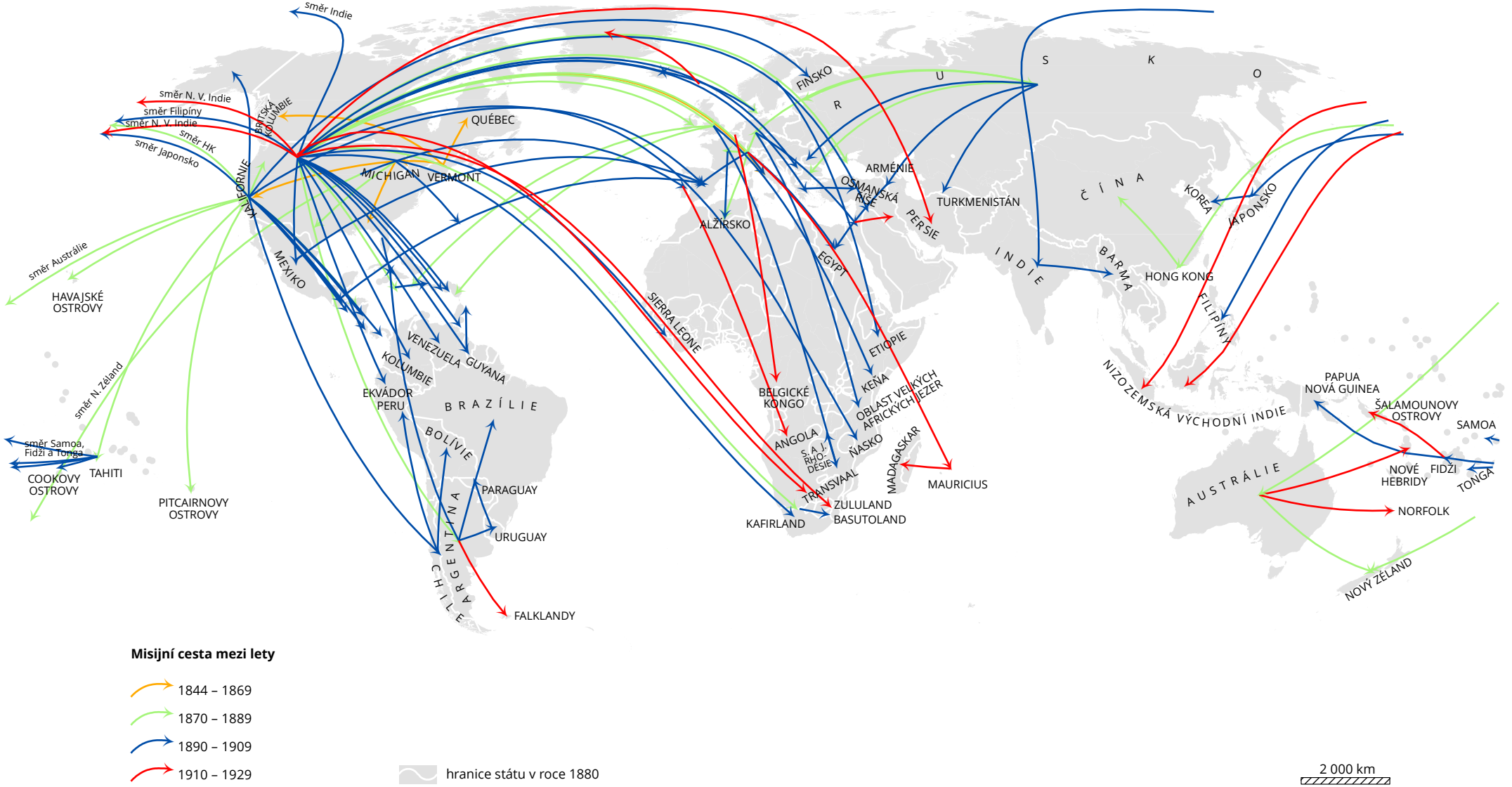

Misijní cesta mezi lety

- 1844 – 1869
- 1870 – 1889
- 1890 – 1909
- 1910 – 1929

hranice státu v roce 1880

2 000 km

ŽIVOT ELLEN GOULD WHITEOVÉ

Ellen Gould Harmonová (provdaná Whiteová) byla ženou s pozoruhodnými duchovními dary. Během svého života napsala 5 000 článků a 40 knih pojednávajících o rozličných tématech: např. náboženství (včetně proroctví), výchova a vzdělání, mezilidské vztahy, výživa a další. Její nejčtenější kniha Cesta ke Kristu (Steps to Christ) byla přeložena do 140 jazyků. Adventisté sedmého dne ji považují nejen za dobrou spisovatelku, ale věří, že byla povolána od Boha, aby poukázala na Boží slovo a pomohla lidem připravit se na brzký druhý příchod Ježíše Krista.

Ellen G. Whiteová se narodila 26. listopadu 1827 v Gorhamu, ve státě Maine, Robertu a Eunice Harmonovým. Ve dvanácti letech byla pokřtěna do metodistické církve. Zde se také setkala s milleritským hnutím a prožila tzv. velké zklamání. Byla součástí skupinky lidí, kteří hledali vysvětlení nedávných událostí, a stála i u zrodu CASD.

Cestou na jedno ze shromáždění adventistických věřících, které se konalo v Orringtonu ve státě Maine, se seznámila s mladým kazatelem Jamesem Whitem. V roce 1846 uzavřeli sňatek a měli spolu 4 chlapce. Manželé velmi horlivě pracovali pro Krista. James byl organizátorem setkávání a věnoval se vydavatelské činnosti. V roce 1850 začali vydávat časopis Review and Herald (Přehled a hlasatel), který je pod názvem Adventist Review vydáván dodnes a přináší zprávy o celosvětové církvi.

Během svého života dostávala Ellen od Boha mnohá vidění, o nichž poté psala v knihách a přednášela na konferencích. Jedno z nejvýznamnějších vidění pro církev bylo vidění o velkém sporu satana s Bohem.

Často také podnikala misijní cesty, na kterých povzbuzovala spoluvěřící, a díky jejímu vlivu a úsilí byly na mnohých místech otevřeny církevní školy zaměřené především na zdravotnictví a službu pro Krista. První misijní cesta vedla do Kalifornie, kde v roce 1878 došlo k založení zdravotní instituce v St. Heleně, později sanatoria Paradise Valley a také univerzity v Loma Lindě. V Austrálii byla založena venkovská škola v Avondale, jež se stala vzorem pro všechna vzdělávací zařízení CASD.

Ellen G. Whiteová zemřela ve věku 87 let ve svém domě v Elmshaven v Kalifornii. Její poselství je pro členy Církve adventistů sedmého dne stále velice aktuální.

Dům rodiny Whiteových v Battle Creek, Michigan

Manželé Whiteovi

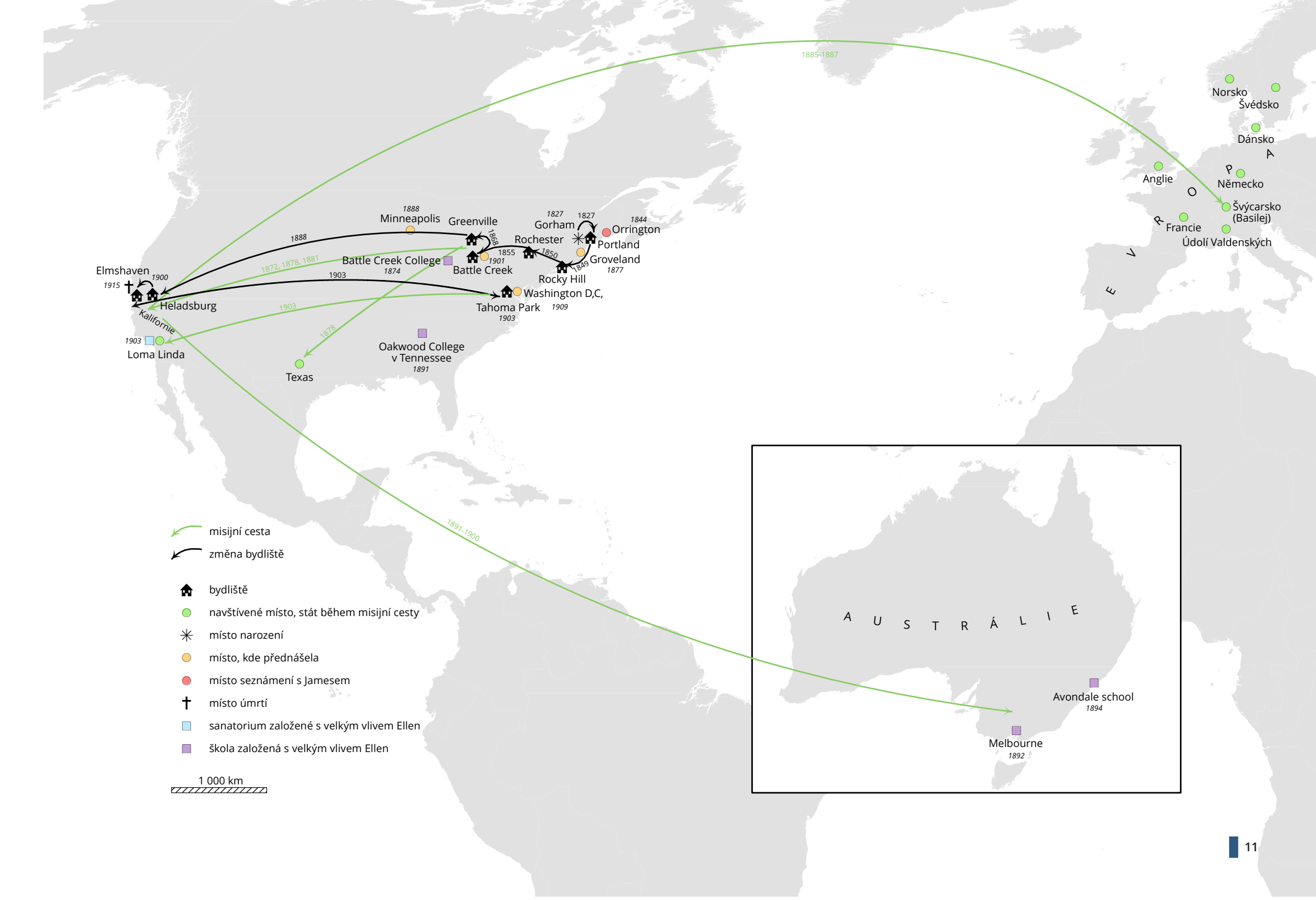
1885-1887
Norsko
Švédsko
Dánsko
Anglie
Německo
Švýcarsko
(Basilej)
Francie
Údolí Valdenských
EVROPA
1888
Minneapolis
Greenville
1827
Gorham
1827
1844
Orrington
Rochester
Portland
1855
1850
1845
Groveland
1877
Battle Creek College
1874
Battle Creek
1901
Rocky Hill
1888
1872, 1878, 1881
1903
Elmshaven
1915
1900
Washington D,C,
Tahoma Park
1909
1903
Heladsburg
Kalifornie
1903
1878
Loma Linda
Oakwood College
v Tennessee
1891
Texas
1891-1900
misijní cesta
změna bydliště
bydliště
navštívené místo, stát během misijní cesty
místo narození
místo, kde přednášela
místo seznámení s Jamesem
místo úmrtí
sanatorium založené s velkým vlivem Ellen
škola založená s velkým vlivem Ellen
1 000 km
AUSTRÁLIE
Avondale school
1894
Melbourne
1892

INSTITUCE CÍRKVE – ZDRAVOTNICKÁ ZAŘÍZENÍ

Již od počátku se s církví úzce pojila oblast zdravotnictví, vzdělávání, publikační činnost a další odvětví, která souvisejí s tím, co církev představuje. Je to společenství, které se soustředí na Krista a je orientováno na lidi.

CASD dnes spravuje více než 8 500 vzdělávacích zařízení jako školky, základní i všeobecné střední školy, zdravotnické školy, univerzity, teologické semináře a další. Jednou z nejvýznamnějších vzdělávacích institucí je univerzita v Loma Lindě.

Institucí pečujících o zdraví vede církev více než 600, z toho je 329 klinik, 198 nemocnic a sanatorií, 133 pečovatelských domů a domů pro seniory a 21 sirotčinců a dětských domovů.

Církevních nakladatelství je na světě 59. Církev spravuje 13 institucí potravinářského průmyslu a řadu restaurací se zdravou stravou.

Již více než 50 let se církev aktivně věnuje také humanitární práci. Organizace ADRA pomáhá při mimořádných událostech a zároveň realizuje dlouhodobé rozvojové projekty. Do roku 2019 již proběhlo 1 197 projektů ve 131 zemí světa.

Církev provozuje internetovou televizi Hope TV, další mediální služby a řadu místních rozhlasových stanic.

Pro ilustraci jsou na mapě znázorněna všechna zdravotnická zařízení, kterých je celkem 633. Lze si tedy představit, jaké množství všech institucí církev spravuje po celém světě.

Jedna z budov univerzity v Loma Lindě, Kalifornie, USA

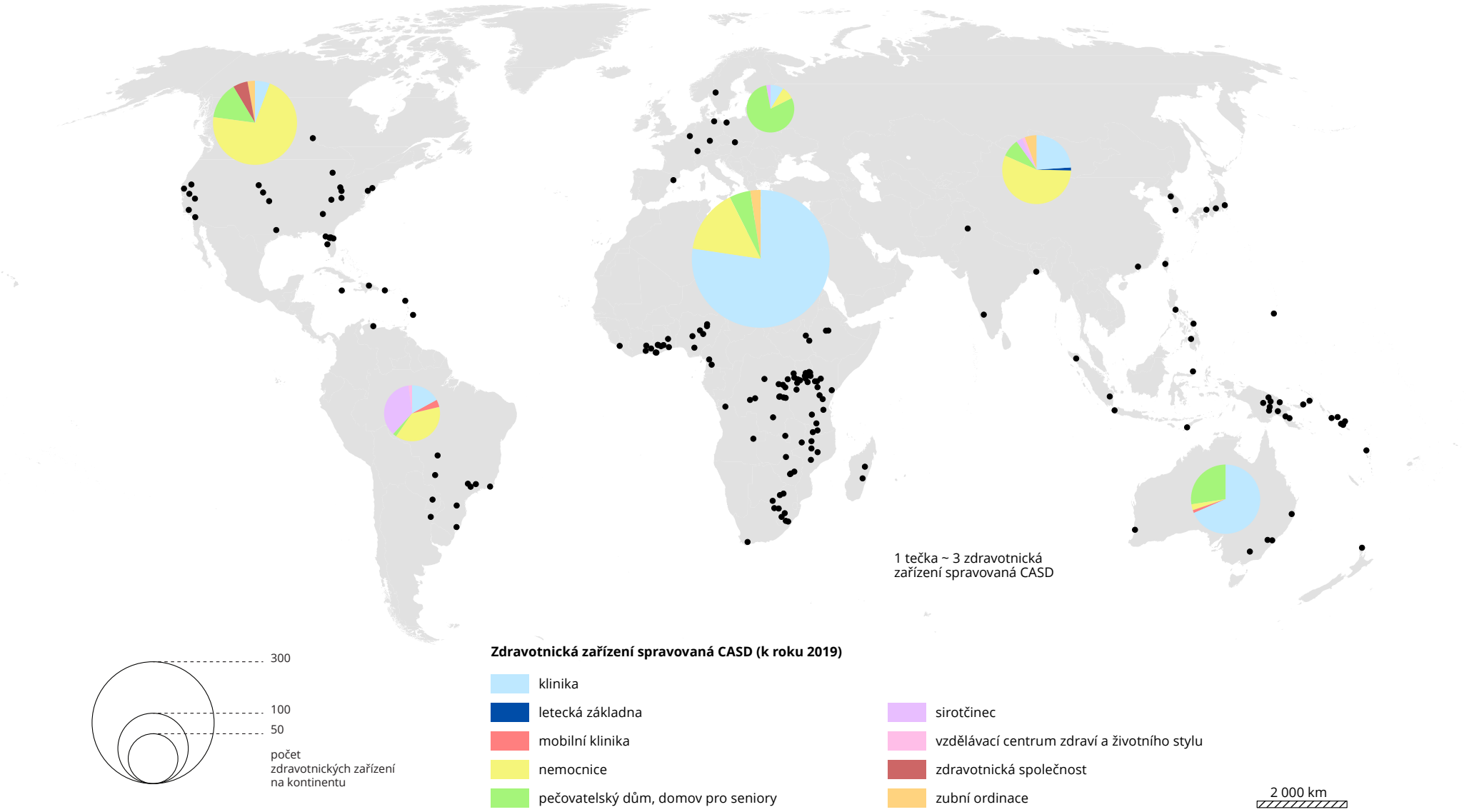
1 tečka ~ 3 zdravotnická zařízení spravovaná CASD
300
100
50
počet zdravotnických zařízení na kontinentu
Zdravotnická zařízení spravovaná CASD (k roku 2019)
klinika
letecká základna
mobilní klinika
nemocnice
pečovatelský dům, domov pro seniory
sirotčinec
vzdělávací centrum zdraví a životního stylu
zdravotnická společnost
zubní ordinace
2 000 km

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA SVĚTOVÉ CÍRKVE

Úkolem církve je pomáhat členům, aby mohli plnit svoje poslání, a to šířit dobrou zprávu o spasení. Přesto však struktura, principy vedení a instituce hrají v organizaci církve významnou roli. Mezi vedoucími a těmi, kdo jsou vedeni, není nadřazený vztah. Všichni jsou spolupracovníky na Božím díle. Vedení je nutné a má být respektováno, vedoucí jsou však sloužícími vedoucími.

Vzor organizace církve vidíme již mezi Izraelity putujícími po poušti, kdy každý z dvanácti kmenů měl svého vůdce a kmeny byly dále děleny do skupin. Užitečným znázorněním církve je také Pavlův obraz církve jako těla. Různé části těla se liší vzhledem, umístěním i funkcí, ale na jejich fungování je závislé celé tělo. Církev funguje podobným způsobem.

Průkopníci CASD zprvu odmítali jakoukoli organizační strukturu, s rostoucím počtem členů však vznikala nepřehledná situace. Aby mohli být kazatelé podporováni ve své práci, aby se dílo šířilo dále, kvůli ochraně vlastnictví, spravování nemovitostí, vydávání tiskovin a z dalších důvodů byla organizace nezbytná.

Církev přijala zastupitelský model řízení, kdy autoritou jsou všichni členové, ale odpovědnost za plánování, koordinaci i věroučný vývoj nesou řádně zvolení zástupci v řídících výborech. Práce každého výboru je hodnocena při pravidelných konferencích, jichž se účastní zvolení delegáti. Na konferencích jsou vysvětlována rozhodnutí, předkládány zprávy a dle potřeby voleni noví vedoucí.

CASD má čtyři volební organizační úrovně. Místní sbor se skládá z jednotlivých věřících. Místní sdružení nebo misijní pole je pak tvořeno společenstvím sborů v určité zeměpisné oblasti a unie sdružení nebo misií je společenstvím sdružení či misijních polí v širší zeměpisné oblasti. Nejvyšší organizační jednotkou církve je generální konference, která má sídlo v Silver Spring v Marylandu v USA. Divize jsou pobočky generální konference pro velké geografické oblasti.

Sídlo Generální konference a církevního nakladatelství v roce 1903, Tahoma Park, Maryland

Sídlo Generální konference, Silver Spring

Schéma organizační struktury

SEVEROAMERICKÁ
TRANSEVROPSKÁ
EVRO-ASIJSKÁ
Moskva
St Albans
Bern
INTEREVROPSKÁ
Columbia
Silver Spring
Miami
Miami je sídlo
Středoamerické divize
Havajské ostrovy patří
do Pacific union conference
STŘEDOAMERICKÁ
IZRAELSKÁ
STŘEDOVÝCHODNÍ
A SEVEROAFRICKÁ
Beirut
Jeruzalém
SEVEROASIJSKO-PACIFICKÁ
Seoul
JIHOASIJSKÁ
Hosur
Silang
SEVEROAMERICKÁ
STŘEDOZÁPADNÍ
AFRICKÁ
Abidjan
Nairobi
STŘEDOVÝCHODNÍ
AFRICKÁ
JIHOASIJSKO-PACIFICKÁ
JIHOPACIFICKÁ
JIHOAMERICKÁ
Brasília
JIHOAFRICKO-
-INDICKOOCEÁNSKÁ
Centurion
JIHOPACIFICKÁ
Wahroonga
Wallis a Futuna
patří do New Zealand
Pacific Union
Conference
sídlo divize
sídlo generalni konference
mořská hranice unií
suchozemská hranice unií
k roku 2019
2 000 km

CÍRKEV V EVROPĚ

370 906 členů
5 422 sborů

EVROPA A ADVENTISTÉ

Prvním neoficiálním misionářem, který přišel do Evropy šířit myšlenky adventismu, byl Michal Belina Czechowski (1818–1876). Původem Polák, emigroval však do Ameriky a zde poznal adventistické učení. V roce 1864 přijíždí do Údolí Valdenských v Itálii, kde je pokřtěna první adventistická věřící na evropském kontinentu. Z Itálie odchází Czechowski do Švýcarska a zde v obci Tramelan vzniká v roce 1867 první adventistický sbor v Evropě.

První evropský sbor, Tramelan, Švýcarsko

Ze Švýcarska se adventismus šíří dále do Německa, Francie a dalších zemí. Na základě rozvíjejícího se díla poslala generální konference do Evropy prvního oficiálního misionáře. John Nevins Andrews (1829–1883) organizuje misijní práci v Evropě a sídlem misie se stává Basilej. Je vydáván časopis Les Signes des Temps (Znamení doby) a je udržován kontakt s dvanácti dalšími adventistickými společenstvími v Evropě.

Velký vliv na šíření adventismu v Evropě měl Němec Ludwig Richard Conradim (1856–1939). Působil ve Švýcarsku, Rusku, Nizozemí i Německu. Díky jeho práci se v roce 1888 centrum evropské misie přesunulo z Basileje do Hamburku, kde byla založena misijní škola pro kolportéry (prodejce tiskovin od domu k domu), vydavatelství a také sbor. Pod jeho vedením byli misionáři vysíláni do Německé východní Afriky (dnešní Tanzanie). V roce 1899 byl ve Friedensau u Magdeburgu založen první adventistický seminář v Evropě. V roce 1914 se k adventismu hlásilo více než 33 000 věřících. Jeho vliv se dále rozšířil do Afriky, Latinské Ameriky a na Přední východ.

V roce 2018 se v Evropě scházelo 370 906 členů ve 5 422 sborech a tato čísla stále rostou. Nejpočetnější skupinu adventistů najdeme v Rumunsku, kde se 64 621 členů shromažďuje ve 1 095 sborech. Dva sbory s celkem 94 věřícími se nacházejí na Kypru. Jediné místo v Evropě, kde adventistu nenajdete, je Vatikán.

Počet sborů v roce 2017

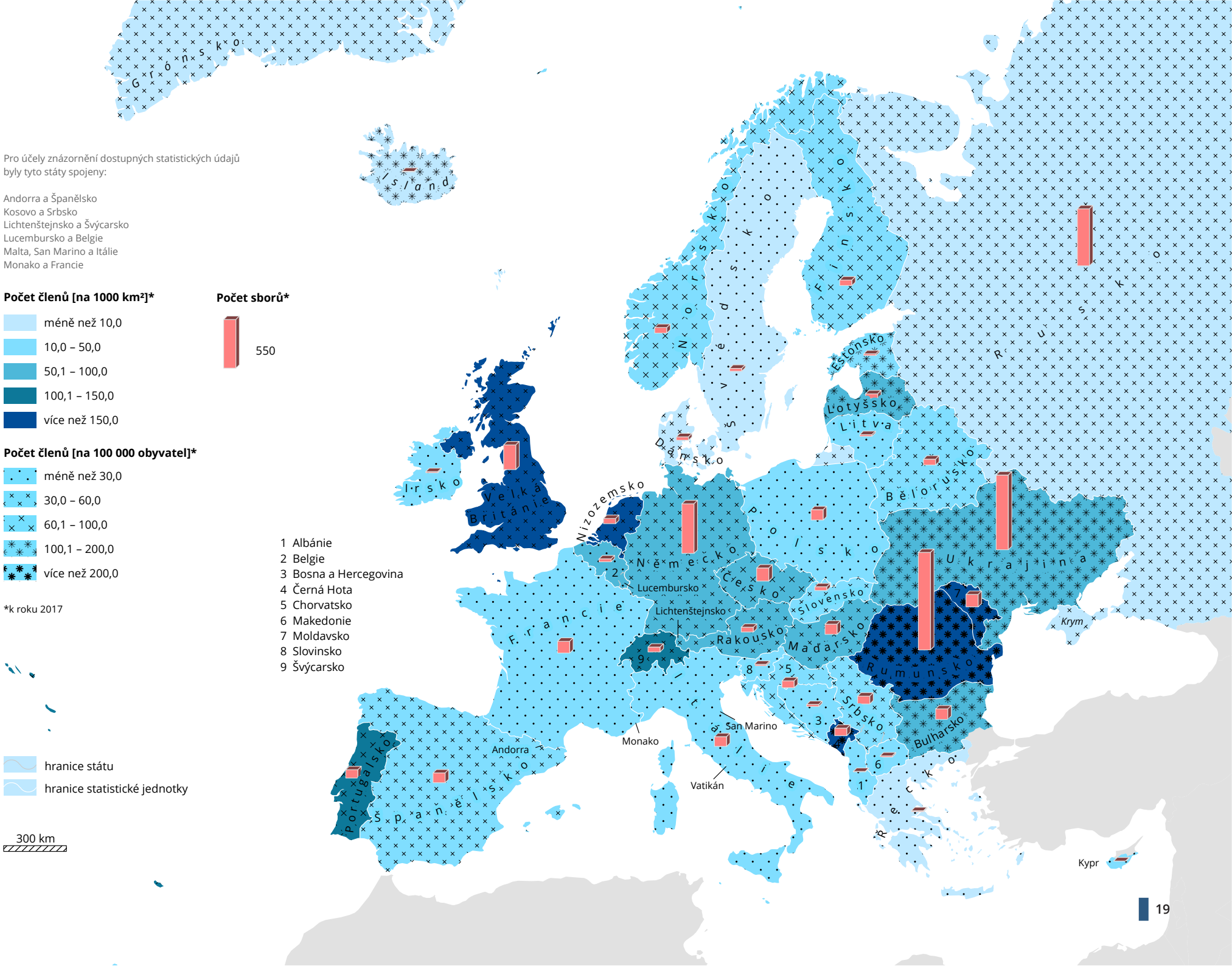
Pro účely znázornění dostupných statistických údajů byly tyto státy spojeny:
Andorra a Španělsko
Kosovo a Srbsko
Lichtenštejnsko a Švýcarsko
Lucembursko a Belgie
Malta, San Marino a Itálie
Monako a Francie
Počet členů [na 1000 km²]*
méně než 10,0
10,0 – 50,0
50,1 – 100,0
100,1 – 150,0
více než 150,0
Počet členů [na 100 000 obyvatel]*
méně než 30,0
30,0 – 60,0
60,1 – 100,0
100,1 – 200,0
více než 200,0
*k roku 2017
Počet sborů*
550
1 Albánie
2 Belgie
3 Bosna a Hercegovina
4 Černá Hota
5 Chorvatsko
6 Makedonie
7 Moldavsko
8 Slovinsko
9 Švýcarsko
hranice státu
hranice statistické jednotky
300 km
Grónsko
Island
Irsko
Velká Británie
Nizozemsko
Německo
Lucembursko
Lichtenštejnsko
Francie
Španělsko
Portugalsko
Andorra
Monako
San Marino
Vatikán
Dánsko
Švédsko
Norsko
Finsko
Estonsko
Lotyšsko
Litva
Bělorusko
Polsko
Česko
Slovensko
Rakousko
Maďarsko
Ukrajina
Rumunsko
Moldavsko
Srbsko
Bulharsko
Řecko
Krym
Kypr
19

EVROPA – ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

První sdružení v Evropě vzniklo již v 70. letech 19. století pod názvem Švýcarské sdružení. Sídlilo v Basileji a patřilo do něj třináct adventistických společenství v Evropě. Později bylo přejmenováno na Středoevropské sdružení a zahrnovalo všechny evropské země mimo Velkou Británii a Skandinávii. Došlo také k přeložení sídla sdružení i centra misie do Hamburku v Německu.

V roce 1901 byla založena evropská generální konference. Ta však byla z finančních důvodů o 7 let později rozpuštěna a od té doby samospráva funguje jen na úrovni sdružení, unie a divize podléhající generální konferenci ve Spojených státech.

Struktura organizace evropského pole se během 20. století často měnila, především v důsledku politických změn v jednotlivých státech. Do roku 1928 zde byla Evropská divize, od roku 1929 byla tato divize rozdělena na více samostatných divizí, např. Jihoevropská, Středoevropská a další. Změna organizace proběhla v 70. letech, kdy byly menší divize napříč Evropou i Afrikou spojeny do několika větších a ty nesly názvy Severoevropská-západoafrická a Euroafrická. Východní část Evropy spadala pod divizi Sovětského svazu.

Současné rozdělení evropských států do Interevropské, Transevropské a Evro-Asijské divize, dále do unií a místních sdružení pochází z roku 2012.

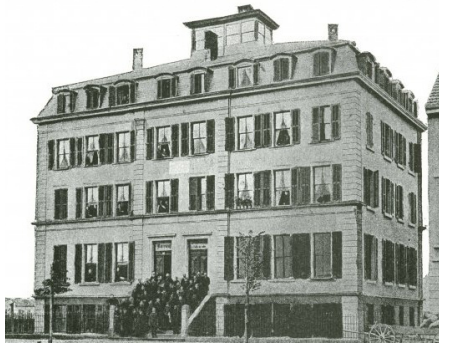

Ústředí Evropské divize v roce 1886, Basilej, Švýcarsko - na schodech stojí i Ellen G. Whiteová

Ústředí Trans-evropské divize v roce 2019, St Albans, Velká Británie

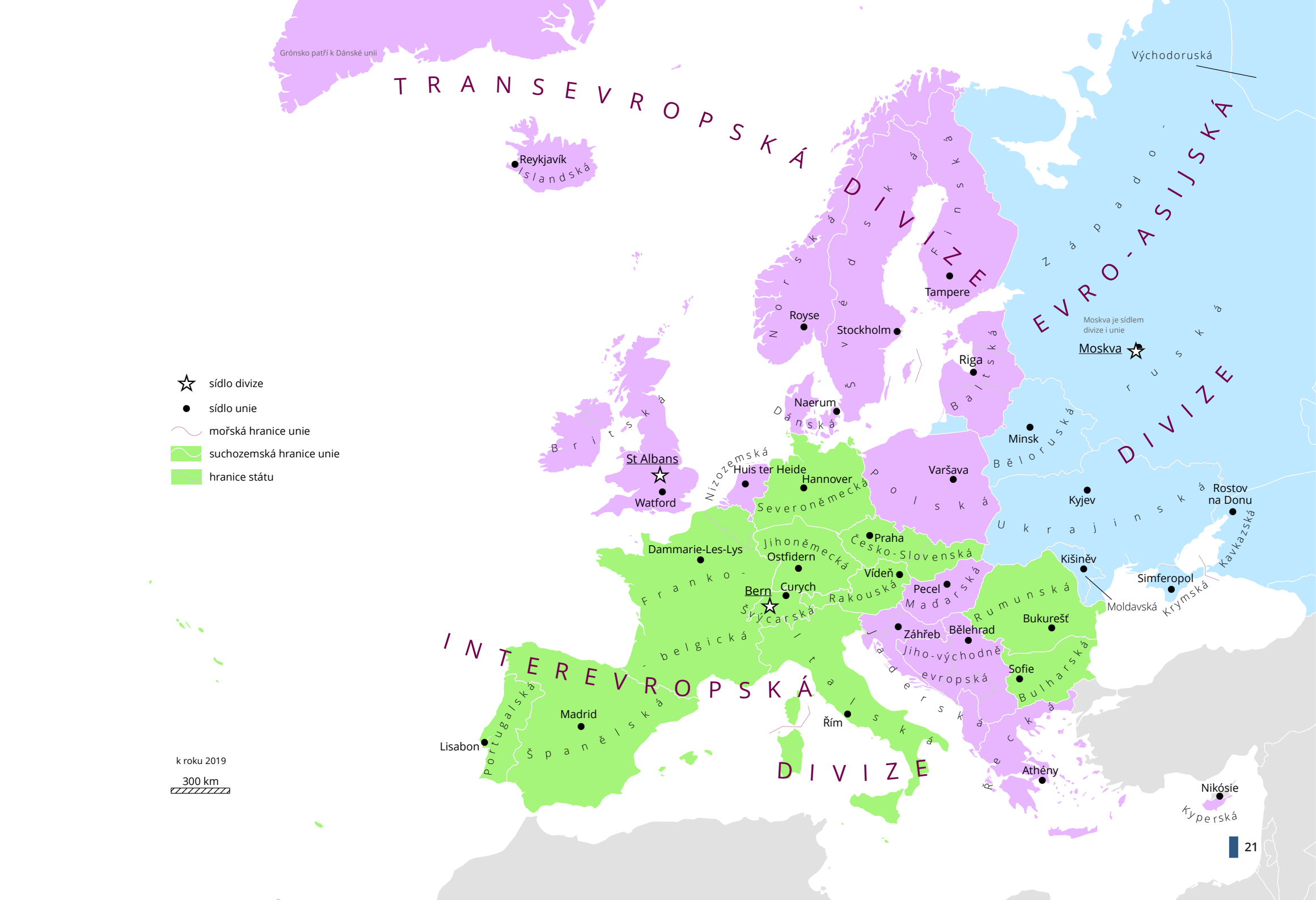
Grónsko patří k Dánské unii
TRANSEVROPSKÁ DIVIZE
EVRO-ASIJSKÁ DIVIZE
INTEREVROPSKÁ DIVIZE
Reykjavík
Islandská
Norská
Švédská
Finská
Tampere
Royse
Stockholm
Východoruská
Moskva je sídlem divize i unie
Moskva
Západoruská
Riga
Baltská
Minsk
Běloruská
Britská
Naerum
Dánská
St Albans
Watford
Nizozemská
Huis ter Heide
Hannover
Severoněmecká
Polská
Varšava
Kyjev
Ukrajinská
Rostov na Donu
Kavkazská
Dammarie-Les-Lys
Ostfidern
Jihoněmecká
Česko-Slovenská
Praha
Vídeň
Kišiněv
Simferopol
Krymská
Moldavská
Franko-belgická
Bern
Curych
Švýcarská
Rakouská
Pecel
Maďarská
Rumunská
Bukurešť
Záhřeb
Bělehrad
Jiho-východně evropská
Sofie
Bulharská
Portugalská
Madrid
Španělská
Lisabon
Řím
Italská
Řecká
Athény
Nikósie
Kyperská
sídlo divize
sídlo unie
mořská hranice unie
suchozemská hranice unie
hranice státu
k roku 2019
300 km

CÍRKEV V ČESKU

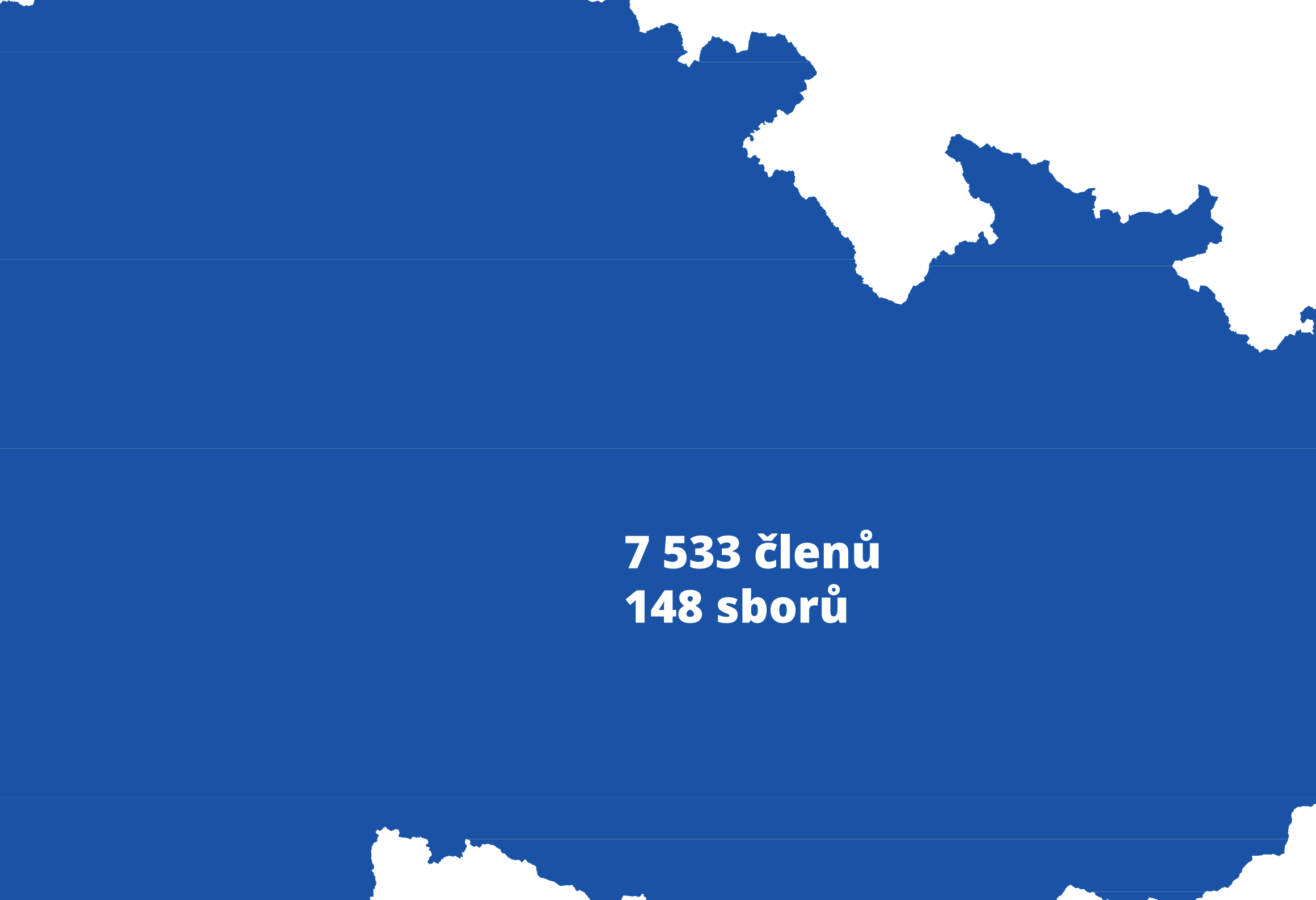
7 533 členů
148 sborů

ČESKO A ADVENTISTÉ

První sbor v Českých zemích byl založen roku 1902 v Praze a do konce první světové války vzniklo téměř 20 sborů. Ke zvýšení počtu sborů i členů došlo především díky misijní práci kolportérů. V roce 2018 se scházelo 7 533 členů ve 148 sborech a 23 skupinách.

Česko spadá společně s dalšími 19 evropskými státy pod Interevropskou divizi se sídlem ve švýcarském Bernu, která se dělí na 11 unií. Česko-Slovenská unie je administrativně členěna na České, Moravskoslezské a Slovenské sdružení. České a Moravskoslezské sdružení zahrnuje 14 okrsků. V Praze sídlí České sdružení, Česko-Slovenská unie, církevní nakladatelství Advent-Orion a křesťanská střední, základní i mateřská škola Elijáš.

Po celém Česku jsou pořádány přednášky pro veřejnost jak o zdraví, tak o tématech z Bible. Pro děti je určen Pathfinder, klub podobný skautu, kde se děti učí o přírodě i o Bohu. Česká pobočka humanitární organizace ADRA provozuje dobrovolnická centra a charitativní obchůdky. Poskytuje okamžitou pomoc při mimořádných událostech a věnuje se také dlouhodobým zahraničním projektům na pomoc potřebným.

Sborový dům, Smíchov, Praha

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

Logo české Církve adventistů sedmého dne

Modlitebna, Brno - Střední

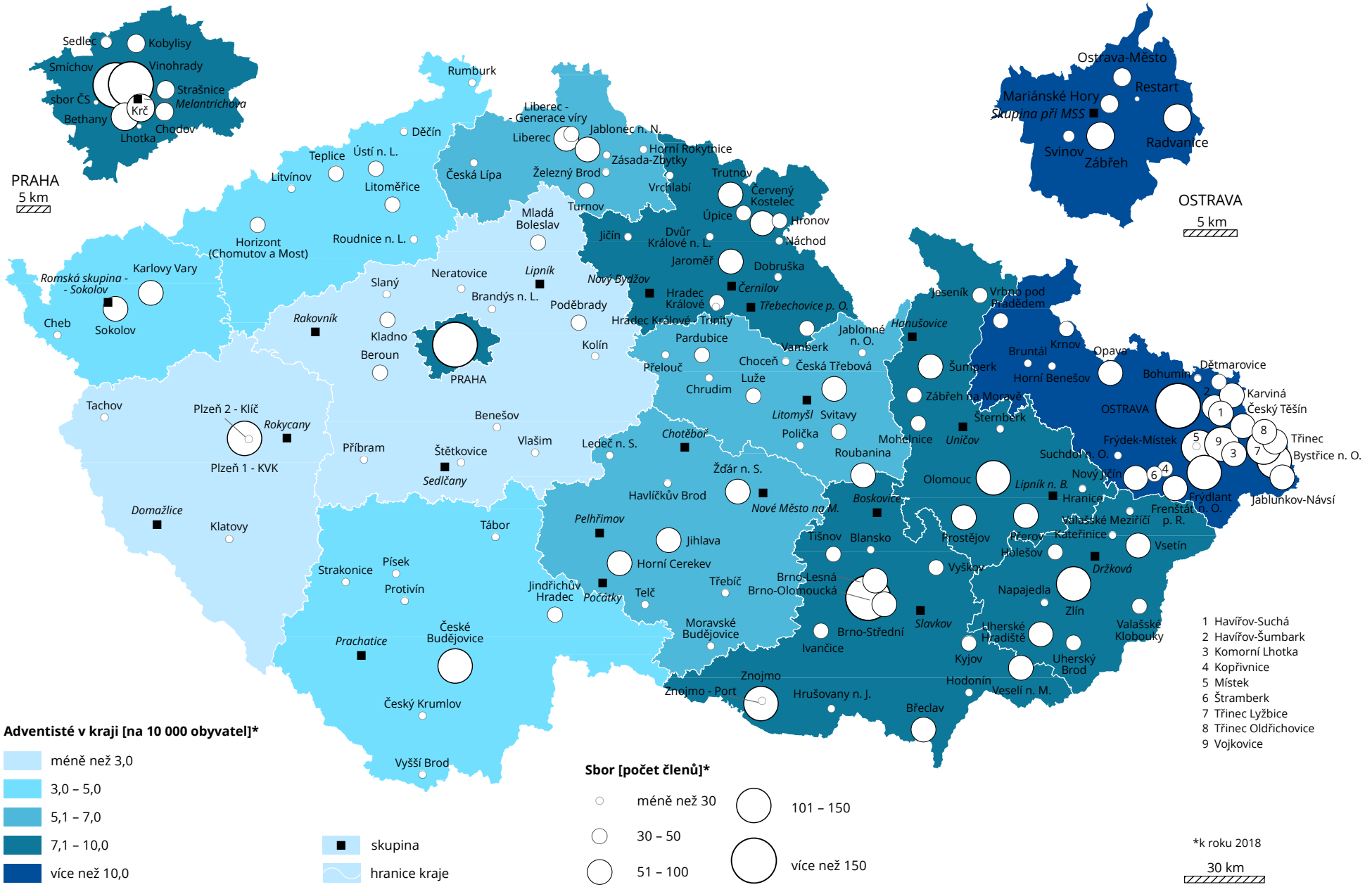
PRAHA
5 km
OSTRAVA
5 km
Sedlec
Kobylisy
Smíchov
Vinohrady
Strašnice
sbor ČS
Krč
Melantrichova
Bethany
Chodov
Lhotka
Rumburk
Děčín
Teplice
Ústí n. L.
Litvínov
Litoměřice
Česká Lípa
Liberec - Generace víry
Liberec
Jablonec n. N.
Horní Rokytnice
Zásada-Zbytky
Železný Brod
Trutnov
Vrchlabí
Červený Kostelec
Turnov
Úpice
Hronov
Mladá Boleslav
Jičín
Dvůr Králové n. L.
Náchod
Jaroměř
Dobruška
Horizont (Chomutov a Most)
Roudnice n. L.
Karlovy Vary
Romská skupina - - Sokolov
Neratovice
Lipník
Nový Bydžov
Slaný
Brandýs n. L.
Hradec Králové
Třebechovice p. O.
Poděbrady
Cheb
Sokolov
Rakovník
Kladno
Hradec Králové - Trnity
Kolín
Beroun
PRAHA
Pardubice
Přelouč
Choceň
Česká Třebová
Chrudim
Luže
Tachov
Plzeň 2 - Klíč
Rokycany
Plzeň 1 - KVK
Benešov
Příbram
Vlašim
Štětkovice
Sedlčany
Ledeč n. S.
Chotěboř
Havlíčkův Brod
Žďár n. S.
Nové Město na M.
Domažlice
Klatovy
Tábor
Pelhřimov
Jihlava
Horní Cerekev
Strakonice
Písek
Protivín
Jindřichův Hradec
Počátky
Telč
Třebíč
Prachatice
České Budějovice
Moravské Budějovice
Český Krumlov
Vyšší Brod
Jeseník
Vrbno pod Pradědem
Hanušovice
Jablonné n. O.
Šumperk
Bruntál
Krnov
Opava
Horní Benešov
Dětmarovice
Bohumín
Karviná
Český Těšín
Zábřeh na Moravě
OSTRAVA
Šternberk
Litomyšl
Svitavy
Polička
Mohelnice
Uničov
Frýdek-Místek
Třinec
Bystřice n. O.
Roubanina
Suchdol n. O.
Olomouc
Lipník n. B.
Nový Jičín
Hranice
Frýdlant n. O.
Jablunkov-Návsí
Boskovice
Valašské Meziříčí
Frenštát p. R.
Tišnov
Blansko
Prostějov
Přerov
Kateřinice
Vsetín
Holešov
Vyškov
Držková
Brno-Lesná
Brno-Olomoucká
Napajedla
Zlín
Slavkov
Brno-Střední
Uherské Hradiště
Valašské Klobouky
Ivančice
Kyjov
Uherský Brod
Znojmo
Znojmo - Port
Hodonín
Hrušovany n. J.
Veselí n. M.
Břeclav
Ostrava-Město
Restart
Mariánské Hory
Skupina při MSS
Svinov
Zábřeh
Radvanice
1 Havířov-Suchá
2 Havířov-Šumbark
3 Komorní Lhotka
4 Kopřivnice
5 Místek
6 Štramberk
7 Třinec Lyžbice
8 Třinec Oldřichovice
9 Vojkovice
Adventisté v kraji [na 10 000 obyvatel]*
méně než 3,0
3,0 – 5,0
5,1 – 7,0
7,1 – 10,0
více než 10,0
skupina
hranice kraje
Sbor [počet členů]*
méně než 30
30 – 50
51 – 100
101 – 150
více než 150
*k roku 2018
30 km

HISTORIE CÍRKVE V ČESKU

Prvním adventistou v Čechách byl Antonín Šimon (*1864), který se s adventismem setkal v Hannoveru. Přestěhoval se do Nové Vsi u Veltrus a v roce 1892 se písemně přihlásil do sboru v Hamburku. Šimon ve spolupráci s Conradim překládal německé adventistické publikace do češtiny a tím přispěl k šíření adventismu v Čechách. Přestěhoval se do Prahy, potom co zde pod vlivem Georga Wagnera došlo k obrácení skupiny věřících. V roce 1902 byl v Praze založen první sbor adventistů v Čechách.

Adventismus se šířil také ve Slezsku, a to působením Juliuse Petera v Bílsku (dnešní Bielsko-Biała v Polsku), který se s adventistickým poselstvím setkal v Drážďanech. Na počátku 20. století se adventismus rozšiřuje především mezi německy mluvícím obyvatelstvem v Čechách a polsky mluvícím obyvatelstvem ve Slezsku. Věřící se při misii dostávali do potíží kvůli zákonům rakousko-uherské monarchie. Veřejně se mohla scházet pouze společenství, která byla státem uznaná. V roce 1908 tedy požádali o povolení spolku s názvem Spolek křesťanských mužů a žen, ale oficiálně spolek nesměl zastřešovat náboženskou společnost. Následující léta se dařilo udržovat vysoký procentuální nárůst počtu členů a v roce 1914 již bylo v českých zemích 750 adventistů.

Během období první a druhé světové války se adventisté potýkali se zamítáním žádostí o volné soboty, které by členové nahrazovali v jiné dny, nebo o beztrestnost nenastoupení do vojenské služby. V roce 1925 byla založena církevní střední škola v Loděnici, která z ekonomických důvodů fungovala pouze 11 let. Spolek adventistů se rozpadl po roce 1938, když severočeské (sudetské) sdružení vstoupilo do Východoněmecké unie a ostatní sdružení se na nátlak úřadů „dobrovolně“ rozpustila.

Po válce byla naděje na obnovení církve i misijní školy. Tomu však zabránil komunistický převrat a církev se potýkala s mnoha nařízeními a zákazy. Nakladatelství i misijní škola byly zrušeny a státním zásahem byl snížen počet kazatelů i sborů. V roce 1952 byla církev zakázána úplně, její majetek zabaven, kazatelé se byli nuceni přestěhovat do oblastí bez adventistických věřících a věřící byli sledováni. Sbory se však i nadále tajně scházely a kazatelé jim sloužili, za což byli mnozí kazatelé i členové vězněni. Některým rodičům byly dokonce odebrány děti.

Ve skutečnosti šlo o nezdařený pokus postupného rušení všech menších církví, což se však ukázalo neúčinné, a adventistická církev byla proto v roce 1956 obnovena. Žádný majetek jí ale navrácen nebyl a církevní vedení se ocitlo pod bedlivým dohledem. Postupem času došlo k obnovení teologického semináře a vydavatelství opět tisklo časopis Znamení doby. Skutečné uvolnění situace však nastalo až po roce 1989, kdy státní orgány přestaly ovlivňovat organizační i věroučné otázky církve.

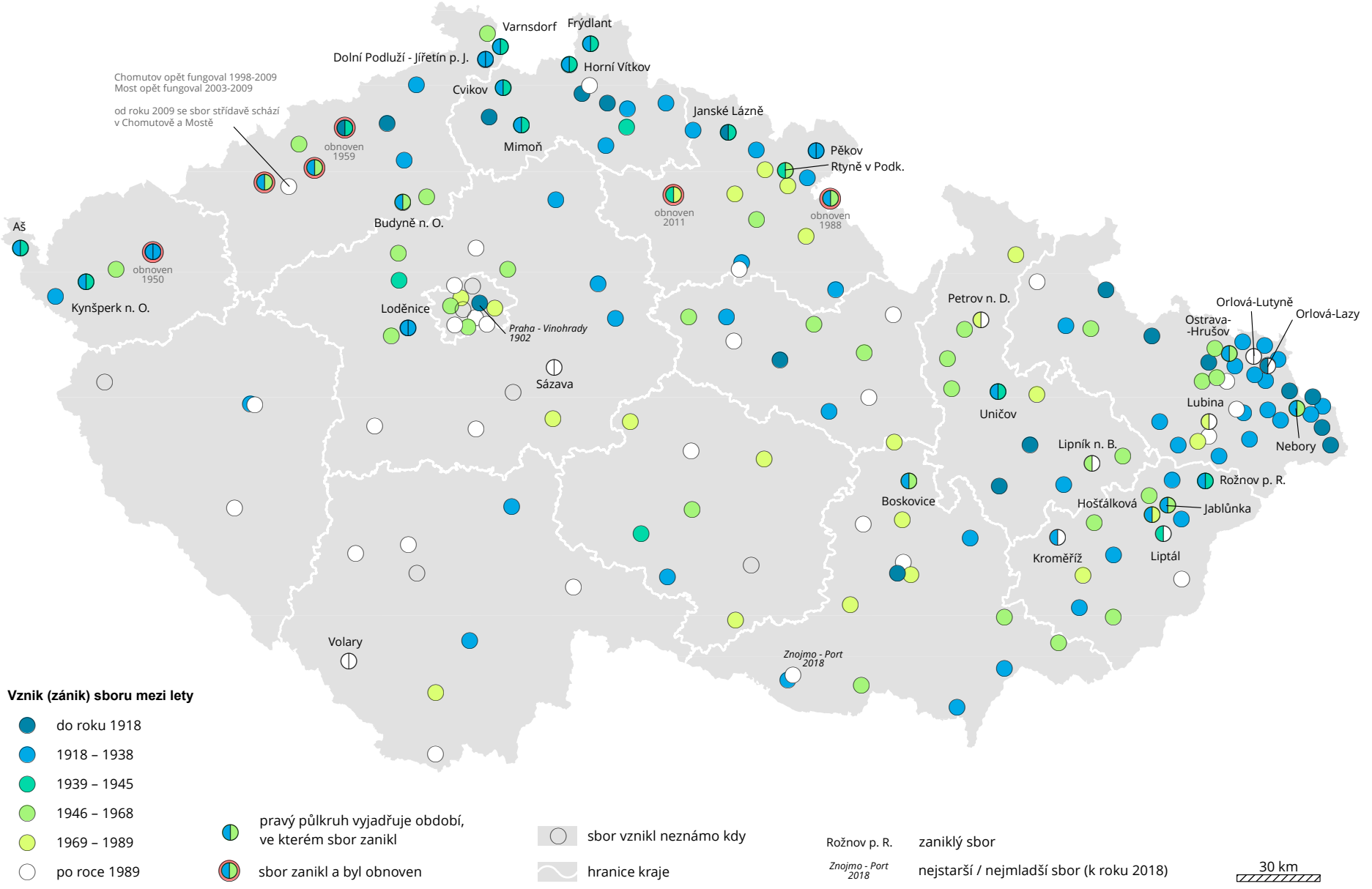
Varnsdorf
Frýdlant
Dolní Podluží - Jiřetín p. J.
Horní Vítkov
Chomutov opět fungoval 1998-2009
Most opět fungoval 2003-2009
od roku 2009 se sbor střídavě schází
v Chomutově a Mostě
Cvikov
Janské Lázně
obnoven
1959
Mimoň
Pěkov
Rtyně v Podk.
obnoven
2011
obnoven
1988
Budyně n. O.
Aš
obnoven
1950
Kynšperk n. O.
Loděnice
Praha - Vinohrady
1902
Sázava
Petrov n. D.
Orlová-Lutyně
Ostrava-
-Hrušov
Orlová-Lazy
Lubina
Uničov
Nebory
Lipník n. B.
Rožnov p. R.
Boskovice
Hošťálková
Jablůnka
Kroměříž
Liptál
Volary
Znojmo - Port
2018
Vznik (zánik) sboru mezi lety
do roku 1918
1918 – 1938
1939 – 1945
1946 – 1968
1969 – 1989
po roce 1989
pravý půlkruh vyjadřuje období,
ve kterém sbor zanikl
sbor zanikl a byl obnoven
sbor vznikl neznámo kdy
hranice kraje
Rožnov p. R.
zaniklý sbor
Znojmo - Port
2018
nejstarší / nejmladší sbor (k roku 2018)
30 km

AKTIVITY A ORGANIZACE V ČESKU

Církev v Česku se věnuje mnoha aktivitám, které rozvíjejí osobnost člověka po stránce duševní, duchovní, sociální i tělesné. Pro děti byl založen klub Pathfinder, svým zaměřením podobný skautským organizacím, kde se děti učí o přírodě i o Bohu. Každoročně jsou pořádány tradiční i netradiční akce, kde si oddíly mohou poměřit své znalosti a dovednosti v mnoha zajímavých soutěžích.

Mladí lidé se mohou přihlásit na PTD (Pošli To Dál), dvouletý motivačně vzdělávací program skládající se z osmi víkendových setkání. Cílem PTD je poznání Boha, jeho plánu pro osobní život, poznání sebe sama a rozvoj schopností, které člověk má. Na území Českého sdružení probíhá podobný program s názvem Vytaxis. V šesti českých univerzitních městech působí organizace INRI road. Jedná se o křesťanskou studentskou organizaci, která studentům nabízí aktivity v kolektivu mladých lidí, jimž záleží na vztazích, hledání dobra a lidech kolem. Název, který lze volně interpretovat jako „Ježíš je cesta“, odkazuje na to, že Ježíš Kristus je vzorem, cestou a cílem. Každoročně jsou pořádána mládežnická setkání v Ostravě (Mírák), v Brně (Veletržní Brno), v Praze (Anděl) a dalších městech.

Pro ty, kteří chtějí studovat Boží slovo důkladně, je zde Adventistický teologický institut na Sázavě. Teologické vzdělávání na území Česko-Slovenské unie má za sebou už téměř stoletou historii.

Členové církve cítí poslání šířit poselství a poznání dále mezi lidi, proto jsou pořádány různé aktivity pro veřejnost. Spolek Život a zdraví pořádá v mnoha městech tzv. Kluby zdraví, jejichž návštěvníci se učí, jak si osvojit zdravý životní styl. Tento spolek vydává také knihy o zdraví a pořádá semináře. Středisko korespondenčních kurzů rozesílá již od roku 1994 kurzy týkající se všech aspektů života.

Církev provozuje internetové rádio AWrádio a televizi Hope TV. Rádio i televize vysílají mimo jiné diskuzní pořady, duchovní zamyšlení, přednášky, biblické příběhy a Hope TV navíc přenáší bohoslužby online. Díky projektu Bohoslužby online mají i lidé, kteří se fyzicky nemohou nebo nechtějí zúčastnit setkání sborového společenství, možnost slyšet Boží poselství ze svých počítačů a mobilů.

Vydavatelství Advent-Orion vydává literaturu pro veřejnost i pro vnitrocírkevní potřeby. Cílem těchto knih a periodik je posílit všestranný rozvoj a růst osobnosti.

Členové církve se zapojují i do mnoha projektů, jako je např. Atmosféra, Generace 50 PLUS, Worship, Bez bariér, nebo do činnosti organizace ADRA a dalších.

Tábořiště Dolany

Loga organizací

k roku 2019

- Adventistický teologický institut
- Atmosféra
- INRIroad
- Klub Zdraví
- média - Advent-Orion, AWRádio, HopeTV
- online bohoslužby
- Středisko korespondenčních kurzů

hranice kraje

Oblasti oddílů klubu Pathfinder

- Bobří stezka
- Divoký západ
- Havířovská stezka
- Horská stezka
- Horácká stezka
- Jantarová stezka
- Jižní kříž
- Krasová stezka
- Severní hvězda
- Vlčí stezka
- Východní vítr
- Zlatý střed

- tábořiště

k roku 2019

50 km

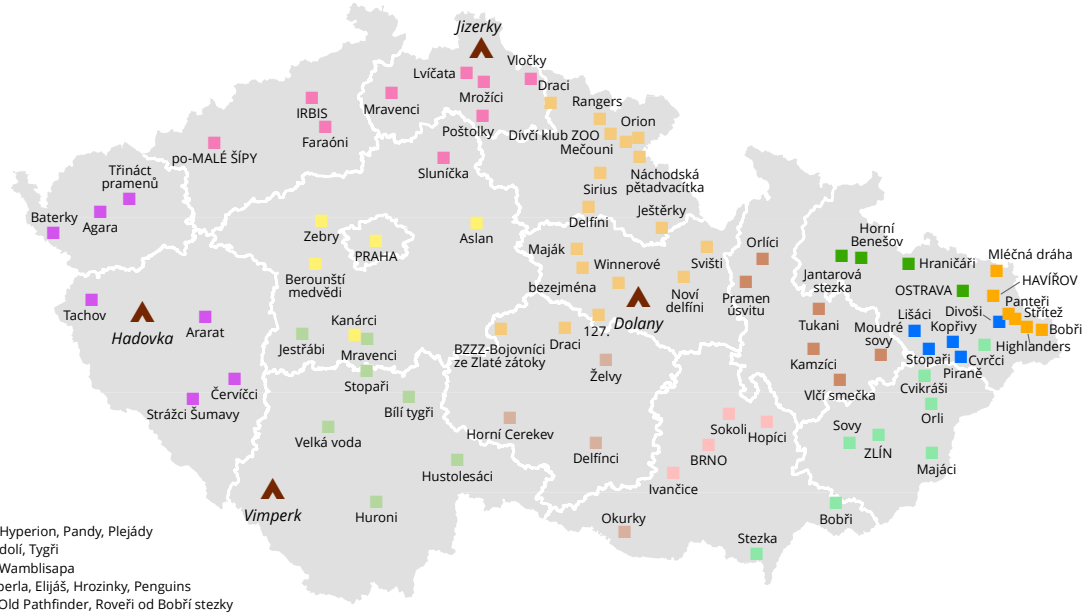

BRNO Dobrodruzi, Hyperion, Pandy, Plejády
HAVÍŘOV Měsíční údolí, Tygři
OSTRAVA Poutníci, Wamblisapa
PRAHA Bohémská perla, Elijáš, Hrozinky, Penguins
ZLÍN Daleká cesta, Old Pathfinder, Roveři od Bobří stezky

ČESKÁ ADRA

ADRA, Adventist Development and Relief Agency, je mezinárodní humanitární organizace poskytující pomoc lidem v nouzi. Česká pobočka existuje již od roku 1992 a Česko je jedním z více než 130 států světa, které se na práci organizace podílejí. ADRA v Česku koordinuje 14 dobrovolnických center, jež se zaměřují na pomoc seniorům, dětem a zdravotně postiženým. Provozuje také 21 charitativních obchůdků, v nichž jsou prodávány dárcovské předměty, a výtěžek z prodeje je použit na podporu dobrovolnických programů. ADRA patří k největším koordinátorům pomoci při povodních a jiných živelních katastrofách v Česku a věnuje se globálnímu rozvojovému vzdělávání.

Logo organizace ADRA

Pomoc v zahraničí

Česká ADRA působí také v zahraničí, kde realizuje dlouhodobé rozvojové, humanitární a lidskoprávní projekty s cílem poskytnout lidem žijícím v chudobě a ve špatných životních podmínkách takovou podporu, aby dokázali vzít život do vlastních rukou.

V současné době (k roku 2019) probíhá několik rozvojových projektů: v Bangladéši projekt Bangla-Kids – adresná podpora vzdělávání dětí – a Čalantika – Podpora vzdělávání dětí ve slumovém centru. V Etiopii je to projekt Posílení odolnosti vůči změnám klimatu a nedostatku potravin a zlepšení živobytí rodin pastevců v regionu Afar. V Keni je provozováno zdravotní středisko Itibo. V Srbsku je realizován projekt Posílení odolnosti mládeže a jejich konkurenceschopnosti a v Moldavsku Podpora dětí s autismem.

Na Ukrajině v oblasti Mukačevska probíhá zároveň rozvojový projekt Podpora dětí ze sociálně slabých rodin a humanitární projekt Zajištění přístupu k vodě znevýhodněným komunitám. Další humanitární projekt pomáhá v Etiopii – Život zachraňující intervence pro komunity zasažené suchem v regionu Somali. V Libanonu běží projekt Přístup k vodě pro syrské uprchlíky a libanonskou komunitu v údolí Biká. Ve státě Myanmar je to projekt s názvem Podpora vzdělávání a soběstačnosti zranitelných komunit a v Sýrii projekt Opravení škol a kanalizace pro navrátivší se rodiny v provincii Damašek.

Více na www.adra.cz

Děti ve slumovém centru Čalantika, Bangladéš

Mukačevsko
UKRAJINA
MAĎARSKO
SLOVINSKO
Srbsko
Moldavsko
CHORVATSKO
MOLDAVSKO
BOSNA A HERCEGOVINA
SRBSKO
MAKEDONIE
GRUZIE
SÝRIE
Damašek
LIBANON
Biká
IRÁK
MONGOLSKO
JAPONSKO
NEPÁL
Čalantika
MYANMAR
BANGLADÉŠ
Myanmar
BanglaKids
THAJSKO
FILIPÍNY
KAMBODŽA
ŠRÍ LANKA
ERITREA
DŽIBUTSKO
Afar
ETIOPIE
Somali
SOMÁLSKO
KEŇA
Itibo
UGANDA
ANGOLA
HAITI
Probíhající projekty (k roku 2019)
humanitární
rozvojové
Ukončené projekty
humanitární
lidskoprávní
rozvojové
humanitární a lidskoprávní
humanitární a rozvojové
Liberec
Česká Lípa
Turnov
Chomutov
Praha
Plzeň
Příbram
Svitavy
Orlová
Karviná
Ostrava
Havířov
Frýdek-Místek
Nový Jičín
Třinec
Frýdlant n. O.
Kroměříž
Valašské Meziříčí
Brno
Vyškov
Zlín
České Budějovice
Znojmo
1
2
4
počet charitativních obchůdků
dobrovolnické centrum
hranice kraje
1 000 km
50 km

ČESKO-SLOVENSKÁ UNIE

Česko-Slovenská unie je jednou z 11 unií, které spadají pod správu Interevropské divize. Církev adventistů v Česko-Slovenské unii žije a pracuje prostřednictvím sborů organizovaných ve třech sdruženích – Českém, Moravskoslezském a Slovenském.

Představitelé a zástupci sborů jsou voleni členy sboru. Představitelé a zástupci sdružení a unie jsou voleni delegáty sborů. Církev adventistů sedmého dne je zastáncem finanční nezávislosti církve na státu a důsledně tento princip dodržuje. Platy kazatelů, stejně jako provoz sborů, hradí členové církve svými dary. Od roku 2008 však církev v souladu se zákonem požádala o státní příspěvek. Tento státní příspěvek vnímá jako kompenzaci za majetek, který byl církvi zabaven totalitním režimem v padesátých letech minulého století.

V roce 2019 bylo na konferenci delegáty rozhodnuto o nových vedoucích jednotlivých odvětví. Mikuláš Pavlík vede církev jako předseda Česko-Slovenské unie již třetí období. Předsedou Moravskoslezského sdružení je Daniel Dobeš a předsedou Českého sdružení Vít Vurst.

Sídlo Česko-Slovenské unie, Praha

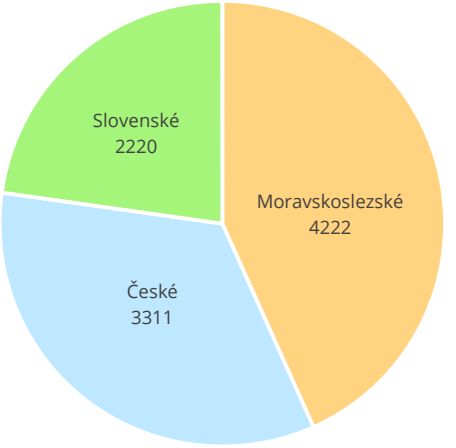

Počet členů v jednotlivých sdruženích (2018)

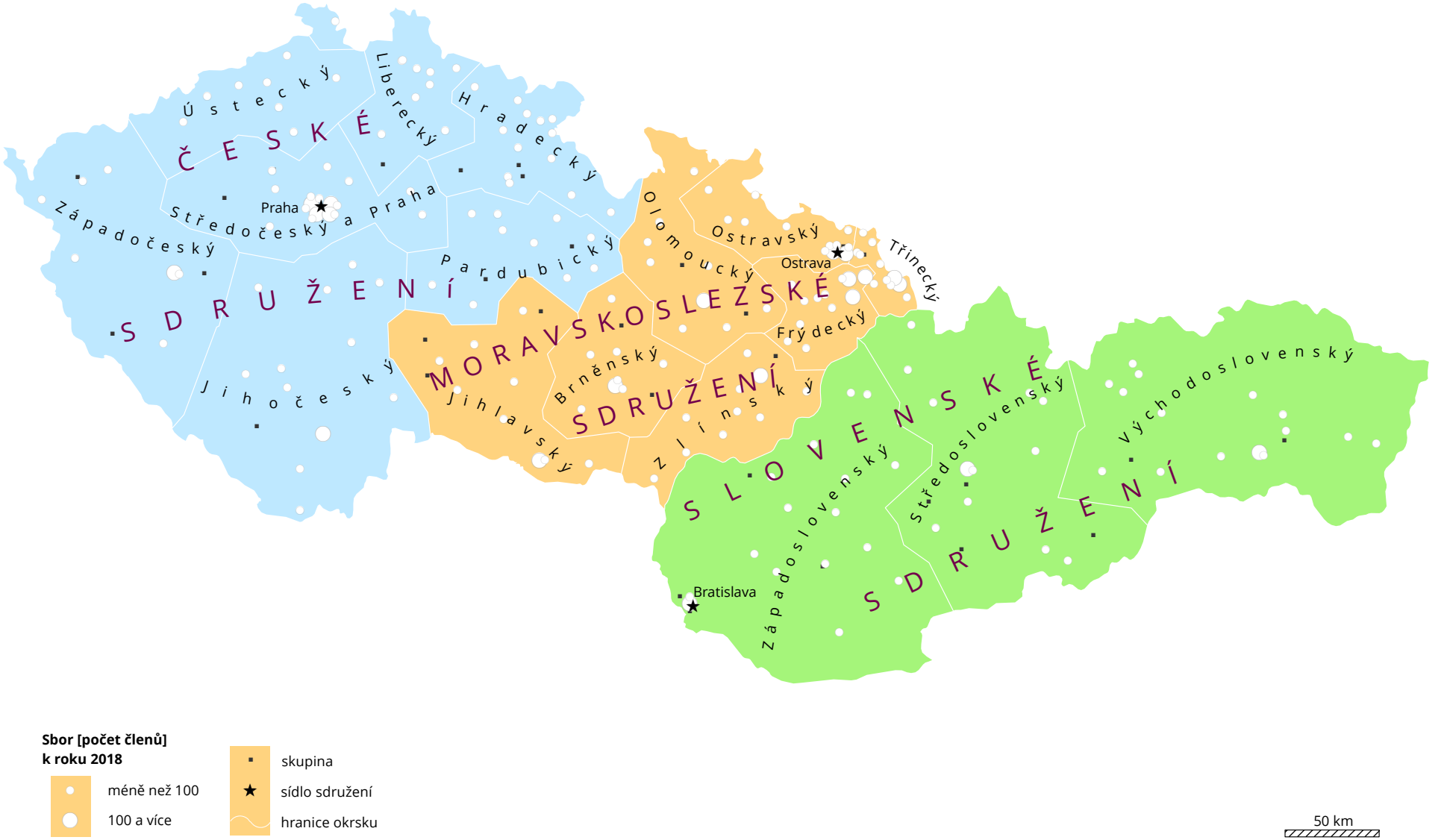
ČESKÉ SDRUŽENÍ
Ústecký
Liberecký
Hradecký
Praha
Středočeský a Praha
Západočeský
Pardubický
Jihočeský
MORAVSKOSLEZSKÉ SDRUŽENÍ
Olomoucký
Ostravský
Ostrava
Třinecký
Frýdecký
Brněnský
Jihlavský
Zlínský
SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ
Středoslovenský
Východoslovenský
Západoslovenský
Bratislava
Sbor [počet členů] k roku 2018
méně než 100
100 a více
skupina
sídlo sdružení
hranice okrsku
50 km

POROVNÁNÍ CÍRKEVNÍCH ÚDAJŮ A SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ

Sčítání lidu, domů a bytů (SLDB) je celorepublikové statistické šetření, kdy jsou získávány údaje o jednotlivých obyvatelích. Součástí sčítání bývají otázky vztahující se k sociálním i kulturním znakům, např. náboženskému vyznání. SLDB se provádí každý 10 let a týká se celého národa. Nashromážděná statistická data jsou běžně používána pro vědecké účely, obchod, plánování a další.

CASD zpracovává statistiku počtu členů každý rok. Jednou za čtyři roky, na konferenci, jsou souhrnné statistiky prezentovány v podobě tabulek a grafů. Statistické údaje z jednotlivých sborů shromažďují příslušná ústředí sdružení a odtud jsou přehledy předávány výboru unie.

Část otázek je v dotazníku SLDB dobrovolná, což se týká právě otázky náboženského vyznání. Od roku 1991 mají občané možnost uvést, zda jsou věřící nebo bez vyznání. Také lze zvolit příslušnost k denominaci. Zde vzniká potenciální nesoulad mezi SLDB a údaji církve. Církev eviduje pouze členy, proto nejsou započítávány děti ani lidé navštěvující společenství, kteří však nepřijali křest a nestali se členy. V dotazníku SLDB se tedy k CASD hlásí i lidé, kteří nejsou členy, a naopak někteří členové se k církvi nehlásí.

Porovnáváme-li počet členů evidovaných CASD a SLDB, pozorujeme velké rozdíly. Mezi lety 1991 a 2001 SLDB eviduje více než 27% nárůst počtu členů, ale CASD jen 13%. Zároveň CASD eviduje mezi lety 2001 a 2011 pokles jen o 3 %, zatímco SLDB o 23 %.

Rok 2001 je rokem, kdy se ve SLDB přihlásilo k CASD téměř 2 000 lidí navíc oproti členům evidovaným církví. Na mapě zobrazující prostorovou diferenciaci jevu v roce 2001 lze pozorovat, že velké rozdíly ve statistikách se týkají především periferních oblastí, kdežto ve velkých městech se statistické údaje téměř shodují.

V roce 1991 uváděli ve SLDB svou příslušnost k církvi nečlenové převážně na severovýchodě Čech. V roce 2011 lze pozorovat jev, kdy mnoho členů moravských sborů příslušnost k CASD v SLDB neuvedlo. V tomto roce se totiž Moravou šířila poplašná zpráva, že se členové nemají k církvi hlásit. Do Čech se tato zpráva zřejmě nedostala, protože v mnohých ORP (obcích s rozšířenou působností) uvedlo ve SLDB příslušnost k církvi více než 150 % členů.

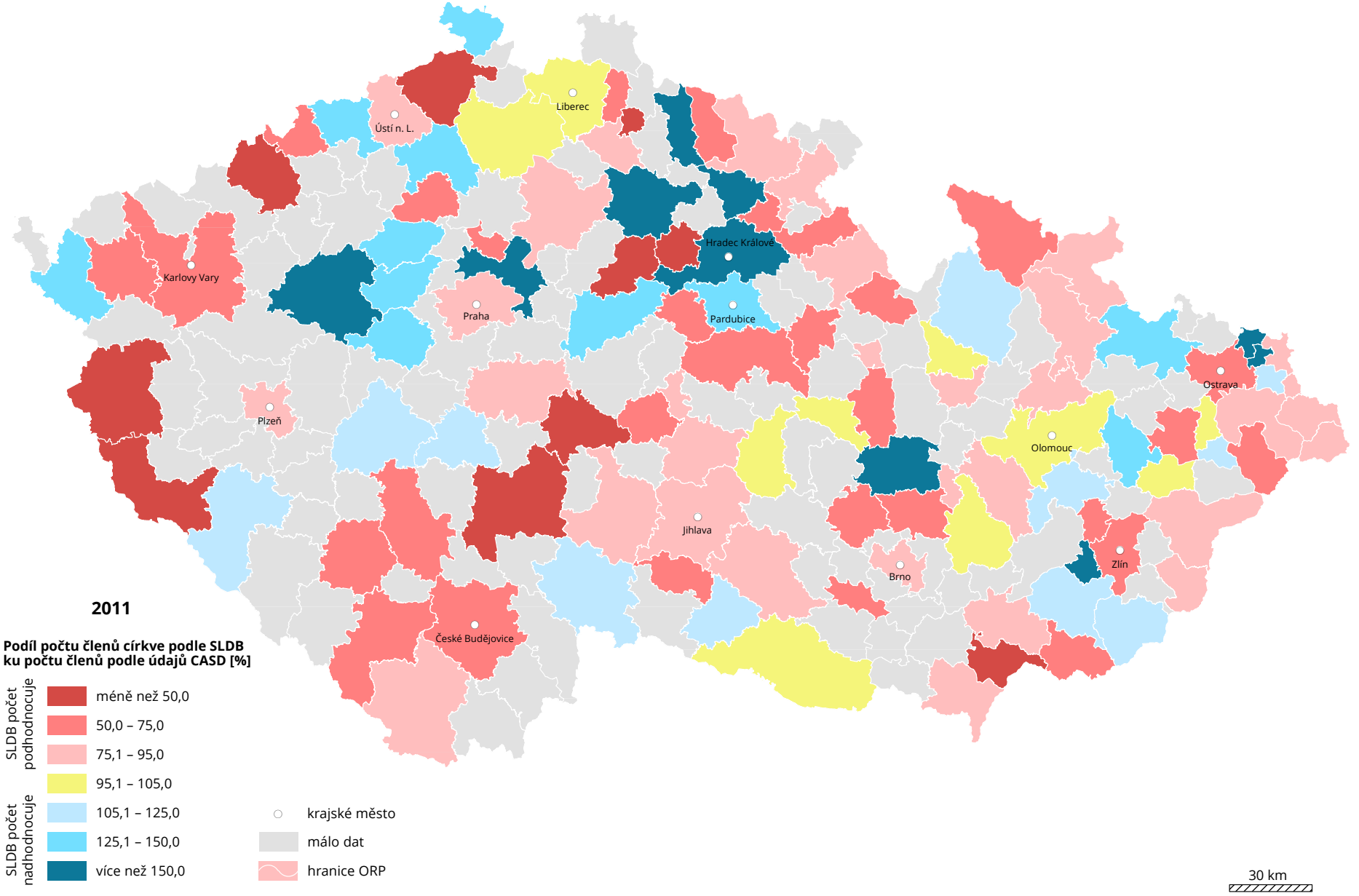
Liberec
Ústí n. L.
Hradec Králové
Karlovy Vary
Praha
Pardubice
Ostrava
Plzeň
Olomouc
Jihlava
Zlín
Brno
České Budějovice
2011
Podíl počtu členů církve podle SLDB
ku počtu členů podle údajů CASD [%]
SLDB počet podhodnocuje
méně než 50,0
50,0 – 75,0
75,1 – 95,0
95,1 – 105,0
SLDB počet nadhodnocuje
105,1 – 125,0
125,1 – 150,0
více než 150,0
krajské město
málo dat
hranice ORP
30 km

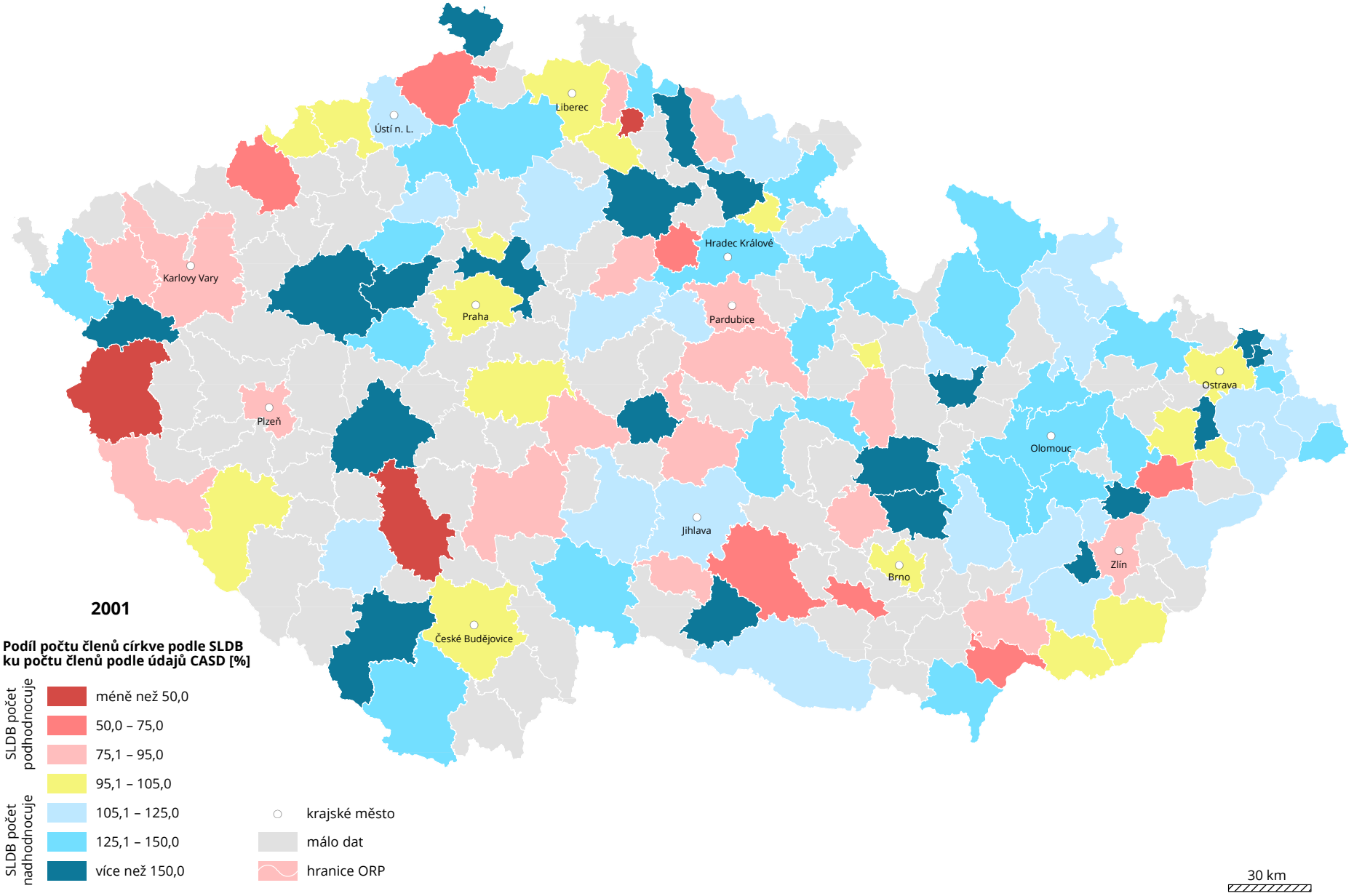
Liberec
Ústí n. L.
Hradec Králové
Karlovy Vary
Praha
Pardubice
Ostrava
Plzeň
Olomouc
Jihlava
Zlín
Brno
České Budějovice
2001
Podíl počtu členů církve podle SLDB
ku počtu členů podle údajů CASD [%]
SLDB počet podhodnocuje
méně než 50,0
50,0 – 75,0
75,1 – 95,0
95,1 – 105,0
SLDB počet nadhodnocuje
105,1 – 125,0
125,1 – 150,0
více než 150,0
krajské město
málo dat
hranice ORP
30 km

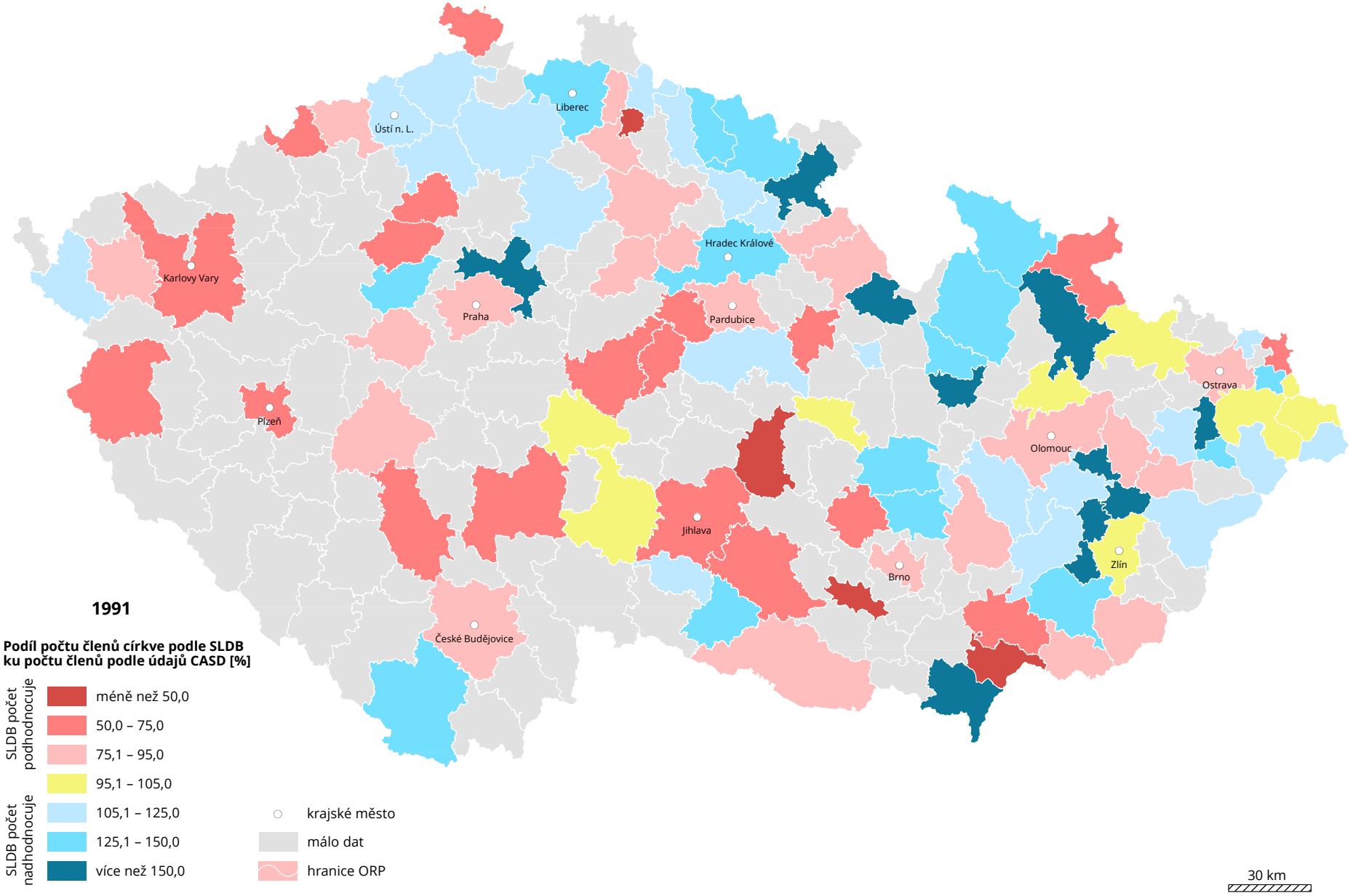
Liberec
Ústí n. L.
Hradec Králové
Karlovy Vary
Praha
Pardubice
Ostrava
Plzeň
Olomouc
Jihlava
Zlín
Brno
České Budějovice
1991
Podíl počtu členů církve podle SLDB ku počtu členů podle údajů CASD [%]
SLDB počet podhodnocuje
méně než 50,0
50,0 – 75,0
75,1 – 95,0
95,1 – 105,0
SLDB počet nadhodnocuje
105,1 – 125,0
125,1 – 150,0
více než 150,0
krajské město
málo dat
hranice ORP
30 km

ZDROJE

LITERÁRNÍ ZDROJE

CÍRKEVNÍ ŘÁD (2019): Církevní řád Církve adventistů sedmého dne. Církev adventistů sedmého dne Česko-Slovenská unie, Praha.

HOWELL, E. E. (1935): The Great Advent Movement. Review and Herald Publishing Association, Tahoma Park, Washington, D. C. Dostupné z: http://documents.adventistarchives.org/Books/TGAM1935. pdf (cit. 22. 4. 2019).

CHLEBEK, K. (2014): Příloha faktografických údajů ke knize 100 let služby Moravskoslezského sdružení (1914–2014). Církev adventistů sedmého dne, Moravskoslezské sdružení.

KNIGHT, G. R. (2003): Adventismus v proměnách času. Advent-Orion, Praha.

NEŠPOR, R. Z., VOJTÍŠEK, Z. (2015): Encyklopedie menších křesťanských církví v České republice. Karolinum, Praha.

PIŠKULA, J. (2009): Dějiny Církve adventistů sedmého dne v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Advent-Orion, Praha.

INTERNETOVÉ ZDROJE

ADRA. Dostupné z: www.adra.cz a www.adra.org
Adventistický teologický institut. Dostupné z: www.ati-casd.cz
Advent-Orion. Dostupné z: www.advent-orion.cz
AWRádio. Dostupné z: www.awr.cz
Církev adventistů sedmého dne. Dostupné z: www.casd.cz, www.casd.sk a www.adventist.org
Hope TV. Dostupné z: www.hopetv.cz
INRI road. Dostupné z: www.inriroad.org
Klub Pathfinder. Dostupné z: www.pathfinder.cz
Online bohoslužby. Dostupné z: www.bohosluzbyonline.cz a www.hopetv.cz/online-bohosluzby
Pošli To Dál. Dostupné z: www.7.poslitodal.cz a www.special.poslitodal.cz
Stručná biografie Ellen Gould Whiteové. Dostupné z: www.whiteestate.org/about/egwbio
Středisko korespondenčních kurzů. Dostupné z: www.skk.cz
Život a zdraví. Dostupné z: www.zivotazdravi.cz

ZDROJE OBRÁZKŮ A FOTOGRAFIÍ

Cesta ke Kristu ve 46 jazycích, Německo, 1928; Církevní sanatorium, Apia, Fidži; Dům rodiny Whiteových v Battle Creeku, Michigan; První evropský sbor, Tramelan, Švýcarsko; První sbor CASD, Washington, New Hampshire; Sídlo generální konference a církevní nakladatelství v roce 1903, Tahoma Park, Maryland; Stanová shromáždění milleritů; Ústředí Evropské divize v roce 1886, Basilej, Švýcarsko – na schodech stojí i Ellen G. Whiteová. Galerie fotografií Ellen G. Whiteové. Dostupné z: https://photo.egwwritings.org

Jedna z budov univerzity v Loma Lindě, Kalifornie, USA; Misijní loď Pitcairn; Sborový dům, Smíchov, Praha; Sídlo generální konference, Silver Spring; Ústředí Transevropské divize v roce 2019, St. Albans, Velká Británie. Wikipedie. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/

Loga organizací – viz internetové zdroje příslušné organizace

Manželé Whiteovi.
Organizace Ellen G. Whiteové. Dostupné z: https://media1.whiteestate. org/images/13._James_White_and_Ellen_G._White_circa_1864.width-1600.jpg

Modlitebna, Brno-Střední. Dostupné z: http://www.hopetv.cz/upload/images/shows/1463056693-sbor-brnostredni2.jpg

Tábořiště Dolany. Dostupné z: http://www.pathfinder.cz/uploaded_fi-les_auto_images/357/5c48df0a64db5.jpg

Sídlo Česko-Slovenské unie, Praha. Dostupné z: https://www.casd.cz/wp-content/uploads//vinohrady1.jpg

Děti ve slumovém centru Čalantika, Bangladéš – Michaela Kroulíková

Sbor Kopřivnice – Daniel Valchář

ZDROJE DAT

ARCDATA PRAHA, ZÚ, ČSÚ (2016): ArcČR 500 – digitální geografická databáze, verze 3.3. www.arcdata.cz/produkty/geograficka-data/arc-cr-500 (cit. 24. 3. 2019).

ASTR (2019): Office of Archives, Statistics, and Research. www.adventistarchives.org (cit. 15. 3. 2019).

ATLAS OF HISTORICAL COUNTRY BOUNDARIES (2012): Projekt dokumentace změn hranic všech 50 států Spojených států do roku 2010. Dostupné z: https://publications.newberry.org/ahcbp/index.html (cit. 21. 4. 2019).

CZOPIKOVÁ, V. (2019): Žádost o podkladová data Moravskoslezského sdružení CASD (elektronická pošta). Příjemce zprávy: valcharda@natur.cuni.cz (cit. 20. 3. 2019). Osobní komunikace.

ČSÚ (2018): Veřejná databáze, počet a věkové složení obyvatel k 31. 12. 2018 – územní srovnání. Český statistický úřad, Praha. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=statistiky (cit. 22. 4. 2019)

DOBEŠ, D. (2019): Žádost o podkladová data Moravskoslezského sdružení CASD (elektronická pošta). Příjemce zprávy: valcharda@natur.cuni.cz (cit. 19. 3. 2019). Osobní komunikace.

DOWNLOAD GIS DATA (2019): Databáze historických prostorových dat od roku 2000 př. n. l. po rok 1994 n. l. Dostupné z: http://web.archive.org/web/20080328104539/http://library.thinkquest.org:80/C006628/download.html (cit. 14. 4. 2019).

JONCZYOVÁ, B. (2019): Žádost o podkladová data Česko-Slovenské unie CASD (elektronická pošta). Příjemce zprávy: valcharda@natur.cuni.cz (cit. 7. 11. 2019). Osobní komunikace.

NED (2019): Natural Earth Data. www.naturalearthdata.com/downloads/ (cit. 24. 3. 2019).

POLÁKOVÁ, A. (2019): Žádost o podkladová data Českého sdružení CASD (elektronická pošta). Příjemce zprávy: valcharda@natur.cuni.cz (cit. 2. 4. 2019). Osobní komunikace.

SLDB (1991): Databáze výsledků ze Sčítání lidu, domů a bytů z roku 1991. Český statistický úřad, Praha (cit. 2. 5. 2019).

SLDB (2001): Databáze výsledků ze Sčítání lidu, domů a bytů z roku 2001. Český statistický úřad, Praha (cit. 2. 5. 2019).

SLDB (2011): Databáze výsledků ze Sčítání lidu, domů a bytů z roku 2011. Český statistický úřad, Praha (cit. 2. 5. 2019).

ŽIŽKOVÁ, J. (2018): Žádost o podkladová data Česko-Slovenské unie CASD (elektronická pošta). Příjemce zprávy: valcharda@natur.cuni.cz (cit. 22. 11. 2018). Osobní komunikace.

Zdroj dat ©ArcČR, ARCDATA PRAHA, ZÚ, ČSÚ, 2016

Atlas je výstupem bakalářské práce s názvem Tematický atlas Církve adventistů sedmého dne zpracované pod vedením RNDr. Jakuba Lysáka, PhD. na katedře Aplikované geoinformatiky a kartografie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy.

Daniela Valchářová | 2019

ATLAS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova
Daniela Valchářová

2019